

Türkiye ATATÜRK Dergisi

www.turkiyeataturkdergisi.com

Ekim- Kasım - Aralık 2024

minik kalpler
ATATÜRK DERGİSİ
www.turkiyestaturkdergisi.com

4 Atatürk'ün çocuk sevgisi...

10 Atatürk ve çocuk çabası

Eylül - Ekim - Kasım 2019/1

minik kalpler
ATATÜRK DERGİSİ
www.turkiyestaturkdergisi.com

minik kalpler
ATATÜRK DERGİSİ
www.turkiyestaturkdergisi.com

minik kalpler
ATATÜRK DERGİSİ
www.turkiyestaturkdergisi.com

minik kalpler
ATATÜRK DERGİSİ
www.turkiyestaturkdergisi.com

minik kalpler
ATATÜRK DERGİSİ
www.turkiyestaturkdergisi.com

minik kalpler
ATATÜRK DERGİSİ
www.turkiyestaturkdergisi.com

minik kalpler
ATATÜRK DERGİSİ
www.turkiyestaturkdergisi.com

minik kalpler
ATATÜRK DERGİSİ
www.turkiyestaturkdergisi.com

minik kalpler
ATATÜRK DERGİSİ
www.turkiyestaturkdergisi.com

minik kalpler
ATATÜRK DERGİSİ
www.turkiyestaturkdergisi.com

minik kalpler
ATATÜRK DERGİSİ
www.turkiyestaturkdergisi.com

1 - 7 MART

DEPREM HAFTASI

DEPREM DEĞİL
TEDBİRSİZLİK ÖLDÜRÜR

Geçmiş Olsun Türkiye

İrade ve Fedakârlık kaynağı Atatürk

Ta bütün insanlık derin bir hüznü duymaktadır. Aradan seneler geçtikçe MİLLÎ MATEM kuvvet ve tazeliğini olduğu gibi muhafaza etmektedir. Atatürk 'te bizzat: <<İki Mustafa Kemal vardır... Biri etten, kemikten olan ki, fanidir. Öteki maneviyattan bir ruhtan teşekkül eder ki edebidir>> demiştir. Bundan yıllar evvel Onun vakur yüzü, ummanları andıran gözleri birdenbire soluverdiği gün ne kadar ağlamıştık... Fakat döktüğümüz bu göz yaşları fani Mustafa Kemal içindi. Ebedi Mustafa Kemal, bir kahramandır. Mustafa Kemal, Türk milleti esir edilmişken onu hürriyete kavuşturmak için bütün kuvvetleri şahsında toplaya bildi. Milli iradenin özü oldu... İstikbalimiz Onun varlığında hayat buldu. O, bunun için milli kahramandır. Mustafa Kemal milli varlığı, manevi varlığı bir şuur halinde belirince Türk milletini etrafına topladı, işte bu vaziyet milli birliği doğurdu. İçinde bulunduğumuz dünyanın şu karışık günlerde Atatürk'ü ebedileştiren inkılapların mahiyet ve kıymetini takdir ederken büyük kurtarıcıyı tahlil etmeye biz Türkler her millettten daha ziyade mecburuz. İtiraf etmeliyiz ki, Atatürk'ü en çok seven, fakat buna mukabil belki en az tanıyan millet biziz. Atatürk o kadar büyük, dehası o kadar derin ki, kısa zamanda o kadar çok ve çeşitli işler başarmıştır ki, onun şahsiyet ve eserini layıkıyla kavrayıp anlatmak pek güçtür. Herhangi bir yabancıya mesela bir İngiliz'e, bir Amerikalı ya, bir Fransız veya bir Hintliye Atatürk kimdir? Diye sorunuz... Eğer karşımızdaki biraz düşünmek kabiliyetinde bir insansa alacağınız cevap bizim tahlillerimizden daha etraflı ve daha doğru olacaktır. Atatürk Anafartalar dan Çanakkale'nin kurtuluşuna, Dumlupınar dan Akdeniz sahillerini gören bir askerden, emsalsiz bir kumandanandan ibaret olsa idi insanlık tarihinde yine bir benzerine tesadüf edemezdik. Çünkü o, hadiselerin yarattığı bir insan değil, bilakis hadiseleri, devirleri ve devrimleri yaratan eşsiz bir varlıktır. İnebolu'daki tarihi hitabesinde

(Dağlar delen, semalara pervaz eden, yıldızlara kadar her şeyi gören medeniyetin müvaccuhi kudret ve ulviyetinde kurunu vustayi zihniyetlerle yürümeye çalışan milletler mahvolmaya mahkumdurlar.)

Diye Atatürk, ta başlangıçtan beri milletin bütün kudret ve meziyetleri ile birlikte zaafalarını da gayet iyi gördü ve birbirini takip eden teşebbüsleriyle bu zaafaları tamamen ortadan kaldırdı. Atatürk'ün hayatı efsaneler gibi uydurulmuş harikalar değil, hakikat olmuş, hayata geçmiş ve ilelebet yaşayacak vakalarla doludur. O, büyüklüğünü şöhretini tesadüfe borçlu olmayan eşsiz bir kumandan ve ender bir devlet adamıdır. Atatürk, şevk, ümit, irade ve fedakârlık kaynağıdır. Türk Milleti büyük tehlikeler karşısında dün nasıl onun etrafında toplanmışsa bugün de manevi varlığının etrafında aynı imanla toplanmış bulunuyor. Birlik ve beraberlik andımızı bugün her zaman kinden daha kuvvetle tekrarlıyoruz. Büyük Atatürk'ün ölümünden sonra her geçen yıl bize onun meçhul bir cephesini daha öğretiyor, o sonsuz aleme göç etmiş fakat milletini öksüz bırakmamıştır.

Süleyman UFUK

TÜRKİYE ATATÜRK DERGİSİ
ATATÜRK İLKE VE İNKİLAPLARI
TÜRK KÜLTÜRÜ TÜRK BÜYÜKLERİ ESERİDİR

YAYIN SAHİBİ
ATADAN MEDYA YAYINCILIK GURUBU
GENEL YAYIN YÖNETMENİ SORUMLU
MÜDÜRÜ
AKIN UFUK

YAZI İŞLERİ DERLEME SORUMLU MÜDÜRÜ
Arzu SAĞDIÇ
EDİTÖR
Arzu SAĞDIÇ

Abone Sorumlu MÜDÜRÜ
İSTANBUL Sena KURUKAHVECİ
ANKARA Zafer GONYA
İZMİR Murat SAĞDIÇ
BURSA Mustafa GÜRDAL
DANIŞMA KURULU
İSTANBUL Kıymet POLATKAN
ANKARA İsa AYDIN
İZMİR Hasan BOZ
BURSA Emel AKDAĞ

HALKLA İLİŞKİLER MÜDÜRÜ
Süleyman Ufuk

Grafik Sayfa Tasarım
Pınar KAYADİBİ

WEB Tasarım Site Dizayn
Bora BEKAR

MALİ MÜŞAVİR
Kemal ÇAKAR

REKLAM GRUP BAŞKANI
Ufuk TURGUT

GENEL MERKEZ YÖNETİM YERİ
Kireç burnu Mahallesi Aykut barka Cad.25/2
Sarıyer İSTANBUL
Tel. 0212 223 1881

Basıldığı Yer: ERS Matbaacılık
Yeşilçe Mah. Durgun Sok. No:13
Kağıthane / İSTANBUL
Tel: 0212 281 81 56

Yayın Türü: 3 Ayda1 Yayımlanır
Abone Bedeli: 6 ay 1100TL, yıllık 2200TL
HEDİYE POSTER TAKVİM
50 x70 Atatürk portresi 1 yıllık abonelik 1600 TL
Kitap İlaveli 4000 TL
Çeyrek Sayfa Reklam 7000TL+KDV Tam sayfa
Sayı Başı 13000TL + KDV
Ön iç kapak ve Arka Kapak içleri Arka kapak
Reklam ve İlanlar ve
Benzeri Gibi hususi istekler Baskı ve grafik
Çalışmaları pazarlığa tabidir.

DERGİMİZDE YAYINLATMAK İSTEDİĞİNİZ ŞİİR
VE YAZILARINIZ İÇİN

info@turkiyeataturkdergisi.com

WhatsApp Hattı: 0541 231 81 23

turkiyeataturkdergisi

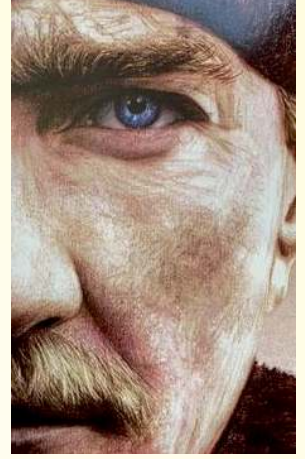
Ofis adres değişikliklerinizi bize bildirmenizi rica ediyoruz.

Dergimiz T.C Yasalarına uygun olarak yayımlanır. Devlet kütüphanelerimize ve Köy İlköğretim okullarına ücretsizdir. Yayın İçeriğinde Hiç bir şekilde Siyaset Siyasi yazı kurum ve kişilere Hakaret yapılamaz Örf Adet Ve Geleneklerimize uygun olarak Hiç Bir Kuruma Bağlı Olmayı Müstakil olarak yayımlanır. Yayımlanan yazılardan İmza sahipleri mesuldür. Yayımlanan yazılar Kaynak gösterilmeden iktibas edilemez. TÜRKİYE ATATÜRK DERGİSİ

ATATÜRK'ÜN HAYAT FELSEFESİ VE DÜNYA MİLLETLERİNE VERDİĞİ DERS

17 Mart 1937 de Çankaya'ya gelen Romanya Dışişleri Bakanı (ANTONESCO'ya hitaben ATATÜRK'ün irticalen yaptığı konuşma) Milletler gam ve keder bilmelidir.

Şeflerin vazifesi, hayatı neşe ve şevkle karşılamak hususunda milletlerine yol göstermektedir. Vaktiyle kitaplar karıştırdım. Hayat hakkında filozofların ne dediklerini anlamak istedim.

Bir kısmı herşeyi kara görüyordu. Mademki hiç,iz ve sıfıra varacağız.Dünyadaki muvakkat ömür esnasında neşe ve saadete yer bulunmaz diyorlardı.Başka kitaplar okudum. Bunları daha akıllı adamlar yazmışlardı. Diyorlar ki<Mademki sonu nasıl olsa sıfırdır, bari yaşadığımız müddetçe şen ve şatır olalım. Ben kendi karakterim itibarıyla ikinci hayat telâkkisini tercih ediyorum. Fakat şu kayıtlar içinde:Bütün insanlığın varlığın kendi şahıslarında gören adamlar bedbahtlardır. Besbelli ki o adam fert sıfatıyla mahvolacaktır. Herhangi bir şahsın yaşadıkça memnun ve mes'ut olması için lâzım gelen şey kendisi için değil kendisinden sonra gelecek için çalışmaktır. Tam zevk ve saadeti ancak gelecek nesillerin şerefi, varlığı saadeti için çalışmakta bulunabilir. Herkesin kendisine göre bir zevki var. Kimi bahçe ile meşgul olmak, güzel çiçekler yetiştirmek ister. Bazı insanlar da adam yetiştirmekten hoşlanır. Bahçesinde çiçek yetiştiren adam bir şey bekler mi? Adam yetiştiren adam da çiçek yetiştirendeki hislerle hareket edebilmelidir. Ancak bu tarzda düşünen ve çalışan adamlardır ki

memleketlerine, milletlerine ve bunların istikbaline faydalı olabilirler. Bir adam ki, memleketin ve milletin saadetini düşünür.

O adamın kıymeti birinci derecededir. Esas kıymeti kendine veren ve mensup olduğu millet ve memleketi ancak şahsiyeti ile kaim gören adamlar,milletlerinin saadetine hizmet etmiş sayılmaz. Ancak kendilerinden sonrakileri düşünebilenler, milletlerini yaşamak ve ilerlemek imkânlarına nail ederler. Kendi gidince terakki ve hareket durur zannetmek bir gaflettir.Şimdiye kadar bahsettiğim noktalar ayrı, ayrı cemiyetlere aittir. Fakat bugün dünya milletleri, aşağı yukarı akraba olmuşlardır. Ve olmakla meşguldürler. Bu itibarla insan, mensup olduğu milletin varlığını ve saadetini düşündüğü kadar bütün cihan milletlerinin huzur refahını düşünmeli ve kendi milletin saadetine ne kadar kıymetveriyorsa, bütün dünya milletlerinin saadetine hâkim olmaya elinden geldiği kadar çalışmalıdır.Dünyanın filân yerinde bir rahatsızlık varsa, tıpkı kendi aramızda olmuş gibi onunla alâkadar olmalıyız. Hadise ne kadar uzak olursa olsun, bu esastan şaşmamak lazımdır. İşte bu düşünüş, insanları, milletleri ve hükümetleri hodbinlikten kurtarır.

BAŞARI VE ATATÜRK

Yeryüzünde birçok devlet adamı, çeşitli uğraşlardan geçerek belli bir düzeye gelmiştir. Bunlar genellikle her olayda kendi deneyim ve uygulamalarından yararlanma yoluna gitmişlerdir.

Sinema yanılma yöntemini kullanan bu liderler genellikle başarılı olamamışlardır. Başkalarının bilgi ve deneyimlerinden yararlanmak, buna göre yepyeni bir çözüm yolu yaratmak zeki insanların işidir. Sakarya Meydan Savaşı bir savunma savaşıdır. Yunan Ordusu taarruza geçmektedir. Yunan Kralı Ankara'da gazetecilere randevu vermiştir. Böylesine önemli bir ölüm kalım savaşı ile karşı karşıya olan Türk Ordularının Başkomutanlığına TBMM'ce Mustafa Kemal Paşa getirilmiştir.

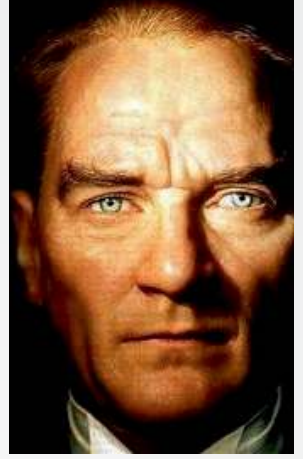
O tarihe kadar hiçbir yenilgi almamış bir komutan olarak; sayı, silah ve cephane bakımından üstün Yunan güçlerine karşı savaşıcak Türk askerinin komutasını üstlenmek riskli bir işti. Başarısızlık halinde; Türk ulusu ile birlikte Mustafa Kemal Paşa'nın da sonu gelmiş olacaktı. Fakat vatan ve millet için her türlü riski göze alabilen Mustafa Kemal Paşa, Başkomutanlık görevini de tereddütsüz kabul etti. 1921 Ağustosunda cereyan eden bu olaylar sırasında, Türkiye Büyük Millet Meclisinde; Mustafa Kemal Paşa karşıtlarının sayısı oldukça fazlaydı. Bunlar sinsice bir plan yapıp uygulamaya koymuşlardı. Yunan ordusu son derece güçlü silah, araç ve gereçle donatılmıştı. İngiliz ve Fransızların yardımları da onların yanındaydı. Sayısal olarak da Yunan ordusu Türk ordusundan çok fazlaydı. Öyleyse Türk Ordusunun yenilmesi mantıklı olarak kaçınılmazdı. Bu ordunun başına Mustafa Kemal gönderilir ve ordu da yenilirse; sağ kalsa bile sonu pek acıklı olur, hiçbir saygınlığı kalmazdı. HATTA belki de Meclis önünde asılırdı. O nedenle, Mustafa Kemal Paşa'nın Başkomutan olarak atanması için önerge verdiler. Önerge oy birliği ile kabul edildi. Böylece Mustafa Kemal Paşa BAŞKOMUTAN olarak orduların başına geçti. Başkomutan savaştan önce cepheyi gezerek birlikleri denetledi. Bir kolorduyu denetlerken, düz bir ovanın kuzeyinde yer alan bir tepenin önüne askerin siper kazdığını gördü. Nedenini sordu. Kolordu Komutanı: -"Efendim! İstihbarat birimlerimizin bildirdiğine göre düşmanın ordusu sabaha karşı bu ovayı geçerek ilerleyecek. Biz düşmanı burada karşılamak ve imha etmek için hazırlık yapıyoruz." diyor. Paşa: -"Burayı kazmayı bırakın. Şu önemsiz tepenin önünde konuşlanın." diye emir vererek oradan ayrılıyor. Fakat Kolorduda bir şaşkınlık oluşuyor.

Düşman bu siperlerden kolayca avlanabileceksen, bu kadar emeğe de boş verip, önemsiz bir yükseltinin arkasına saklanmak, kimseye güvenilir gelmiyor. Bu emri Mustafa Kemal Paşa değil de bir başkası vermiş olsa, mutlaka bir hıyanet olduğu kanısına varacaklardı. Durum kolordunun emir komuta kademesine o denli anlaşılmasız geliyordu. Fakat Başkomutanın emrini dinlememek, kurşuna dizilmek demektir. Zorunlu olarak kolordu, başkomutanın gösterdiği önemsiz tepeye konuşlandırılıyor. Fakat her ihtimale karşı, bir tabur asker de kazılan siperlerde bırakılıyor. Gerçekten ertesi sabah şafakla birlikte düşman kolordusu ovaya giriyor. Bizim kolordu gelişmeleri kenardan izliyor. -"Şimdi tam karşıda olsaydık, düşmanı ne güzel avlayacaktık." diye hayıflanıyorlar. Tam o sırada, güneş tepenin arkasından çıkıyor, bizim taburun gözleri kamaşıyor. Önlerindeki düşmanı göremiyorlar. Birden bir rüzgâr çıkıyor. Toz duman içinde kalan tabur, düşmana tam bir hedef teşkil ediyor. Güneşi arkasına alan düşman birlikleri tam bir hedef teşkil eden taburumuza saldırıyor. Tabur son neferine kadar imha ediliyor. Düşmanı gözyaşları içinde bekleyen kolordumuz, uygun ortama gelince saldırıyor ve Yunan Kolordusunu ovanın ortasında yok ediyor. Başkomutan savaştan sonra cepheye geldiğinde durumu öğreniyor. Çok kızıyor: -"Bu ova İskender'in, Sezar'ın ve Yıldırım Beyazıt'ın yanılmasına, ordularının mahvına neden olmuştur. Ben bu emri verirken kehanette bulunmadım. Tarih ilmini okuduğum için, geçmişten ders alarak bu emri verdim." diyor. Kolordu Komutanı cezalandırılıyor. Atatürk'ün başarılarının arkasında her zaman bilgi, araştırma, çalışkanlık ve ileri görüşlülük vardır. Ne diyor Yüce Önder? "YOLUNDA YÜRÜYEN BİR YOLCUNUN YALNIZ UFKU GÖRMESİ YETERLİ DEĞİLDİR. KESİN OLARAK UFKUN ÖTESİNİ DE GÖRMESİ VE BİLMESİ GEREKİR."

SIRA DIŞILIK

Özgür olabilmek için önce beyniniz özgür olmalı....Özgürce düşünüp düşüncelerinizi çekinmeden ifşa edebilmeli siz. Haksızlığı kanıksamaz iseniz yani boyun eğmez iseniz zaten özgürsünüzdür. Aslında toplumlarda özgürlükten yana tavır beklemek söylendiği kadar kolay değildir. Özgürlük savunucuları sürü içindeki bir avuç kişiden oluşur. Onlar ki çıkarlarına muhaliflik ediyor diye dışlanırlar bazı müesses nizamın etkin olduğu müesseselerde.

Dışlanmakla da kalmayıp "deli" yaftası bile yemeleri vaka-i adiyedir. Özgürlük diye haykırın politikacılar yönetime gelip yönetme kudretini ele geçirdiği vakit, yaptıkları ilk şey, kendilerine bile bol gelen özgürlüğü önce, kırıp, kısıtlamak sonra da buruşturup çöpe atmak olmuştur. Dünya tarihine şöyle bir göz atın, onlar için özgürlük köleleştirme ve gasp etme, ve zengin olma 'özgürlüğü' olduğunu göreceksiniz, yakın uzak tarih, ülke ve dünya coğrafyası fark etmez .Rumen düşün adamı Cioran, "Çürümenin kitabı" adlı yapıtında: "En büyük zalimler kafası kesilmemiş mazlumlardan çıkar." demiştir.

Toplumlar kendilerine cehennemi kendi elleriyle yaratırlar. Kendi aleyhine olan unsurlara kendini yakacak ateşe odun atan odur. Kendi kendini yıkımı, yok etmesi, ateşin sönmemesi kendi körlüğünden doğar. Çünkü umumiyetle bir otorite hayranıdır. Küçükte olsa çevresindeki bir yetki kullananı abartıp şişirmek, methiyeler düzmek ülkesine zarar verecek bir zorbaya dönüştürecek potansiyel vardır kendisinde. Kendisine yalan söyleyerek aldatanı sever. Olaylara ve çevreye hep kuşku ile bakar, çünkü hiç sevilmemiştir. Bu yüzden genellikle kendine benzeyenleri başına taç eder. Böyle zaman dilimlerinde toplumdaki geniş çoğunluk şarlatanların, zalimlerin, fırsatçıların peşinden gider. Onlar da en az peşinden gittikleri kadar pragmatist olurlar. Güçlüyü kutsarlar. Yoksulluk ve zulmün de farkındadırlar. Bir şeylerin yanlış gittiğini ve olabildiğince adaletsizlik olduğunu bilirler. Ancak "bana dokunmayan yılan bin yıl yaşasın.." gibi atasözlerine sığınır. İşler biraz sarpa sarmaya başlayınca da, herkes telaşla geçmiştaki suç ortaklıklarının üstünü örtmeye girişir. Fısıltı halinde de olsa, "Ben ona oy vermedim", "ben zaten hiç desteklemedim o herifi", "Onun bir zorba olacağı ben yıllar önce söylemiştim zaten" gibi cümleleri rahatlıkla kurabilirler. Oysa böyle dönemlerde neredeyse hiç kimse masum kalmayı becerememiştir. Çünkü korku çürütmüştür ve adaletsizliğin balıkla sıvıdığı vicdanlar kör ve sağırdır. Ufacık bir menfaat için gözlerini bile kırpamazlar. Çıkarları için kasacası sapla samanı birbirine karışsa da . "Ayaklar baş olmuştur.", "İt mindere bağdaş kurar bu yüzden", Böyle düzenden güç devşiren, çıkar elde eden herkes her istediğini yapmakta özgür hisseder kendisini. Onun için " Kul hakkı ve haram yeme hürriyeti, Suç işleme özgürlüğü..." bile vardır. Bu tip süreçlerde ahmaklık, kerizlik, aptallık diz boyudur. Şarlatanlık ve yobazlık örgütlü hale gelir. Din pazarlayanları salya sümük omuzlarda taşınır. Cennetin anahtarları bile dağıtılır(!) Özgürlükler tikanır ve kısıtlanır. Akıl, fikir, bilim ve mantık dışlanırken, hurafeler ve gaddarlık iliklere kadar siner. Tarikatlar ve cemaatler kutsanıp "Sivil toplum"dan sayılarak "STK" gibi uyduruk bir kısaltma da kullanılır. Bu ortamlarda, üniversitelere sadece 'hain yuvası' , 'ateist yetiştiren' bir kurum gözü ile bakıldığı için alabildiğince bilim dışlanır. Hatta "Cahilin feraseti" yeğlenir. Erkek bir deveye dişi denir de, herkes devenin erkek olduğunu gördüğü, bildiği halde kimse "bu deve dişi deve değil!" diyemez... Denetlenmeyen, hesap vermeyen bütün erkleri elinde toplayan muktedirler dönemleri, liyakatsizlikten yağmaya, soygundan vasatlığa ('düşük profil' diye bir de tabir uydururlar), küstahlıktan olmamamsı gereken fırsatçılığa ve zalimliğe kadar sonuna kadar açıktır kapılar. Tıpkı "Kurdun dumanlı havayı sevmesi" gibi, fırsatçı yağdanlıklar her düzene ve yöntemine ayak uydurmada olağanüstü yetenekler sergilerler. Karakterleri olmadıkları için onurlarındaki aşınma hızı, koku alma duyuları oldukça gelişmiştir. Bukalemunlara bile şapka çıkartacak meziyete sahiptirler. Ağızlarını her açtıklarında, aslında kendilerine hiç olmayan erdemlerden (Dinden, imandan, vatan, millet ve sakarya'dan) söz ederler. Ahlak dediklerinde bilin ki bir ahlaksızlığı gizleme çabasındadırlar. Dürüstlük diye bağırıldığında bilin ki bir hırsızlığın üstü örtülmektedir. Çoğunluk otoriteye itaat edip boyun eğmek zorunda kalıyorsa korkudan ve mecburiyettendir, Bu kifayetsiz muhterisler boyun eğmeyi de bir geçim kapısına çevirirler.

Boyun eğmek ve itaat etmek onlara şan, şöret, para, zenginlik, daha yüksek mevkiiler ve makamlar kazandırır. Hiçlik duygusu (aslında bir hiç olduğunu bilmek) onlara sürekli zalim olmayı da öğretir. Yukarıdakini ne kadar çok yalarsa aşağıdakileri daha fazlasıyla ezer. Çünkü; "Kraldan çok kralcı" deyimini de tarih sanki onlar için bulmuştur. Görgüsüzlükleri belirdir. Kibirleri çekilmez. Bir lokmanın bir hırkanın erdemlerinden söz etseler de, milyonluk arabalara binip, Avrupa'ya istakoz yemeye bile giderler. Yalanı bir sermaye olarak kullana kullana, gerçek hayatla ve toplumla aralarına Çin Seddi girer ama ağızlarını 'milletle' açıp 'milletle' kapatırlar. Lüks ve şatafat karşısında zincirlerinden boşaldıkça, onları yukarıya bağlayan zincirlere her seferinde birkaç halka daha eklenir. Kültürsüzlüklerini gizleyecek bir şal bulamamanın öfkesi, onları bütün aykırı sesleri bastırmaya yöneltir. Omurga kelimesini sadece hayvan belgesellerinde duymuş olmanın hayretiyle yüzümüze bakarlar. Canları ne zaman istese halkın ağzına bir parmak 'bakara-makara' çalıp, küplerini tıka basa doldurmanın kitabını yazarlar. Bu tür tipler bencilliğin ve korkunun esaretinde gözleri dönmüş körlerdir. Yollarını kurnazlıkla bulurlar. Zekanın önünde değil, hileyi bir hüner haline getirenlerin önünde ibadete dururlar. Yukarıda bir avuç olduklarına bakma, aşağıya doğru indikçe binlerce kola ayrılırlar. Gerçeği bir mercer gibi kırıp çarpıtmayı, konfor, maaş ve iktidarlarının teminatı olarak görürler. Yeri geldiğinde, kafaya almayı da bilirler. İştahları bir kara delik gibi her şeyi yutar. Sanki bin yıldır o fırsatı beklemişlerdir. Oturdıkları sofradan kalkmayı sanki hiç düşünmemiş gibidirler. Ayrıcalıklarını "devlet adamlarının yediklerinin içtiklerinin hesabı yapılmaz-İtibardan tasarruf olmaz" diye kendi uydurdıkları cümlelerde gizlerler. Yazdıkları köşelerde ve çıktıkları ayarlı basın ekranlarında taşları bağlayıp köpekleri salarlar, İtibarlı kişilikleri kendi düzeylerine indirebilmek için dolgun buğday başağına saldırın çekirge sürüsü oluverirler. Beş on yerden maaş aldıkları halde, "karnımız doymuyor" diyenlere şükretmeyi salık verirler. Kendi cüzdanları doldukça, benlikleri boşalır. Acıma hislerini yitirirler. merhamet duygularını kaybederler. Dün 'alçak, şerefsiz' dediği kişiye ertesi gün rahatlıkla kahraman muamelesi gösterebilirler. Kendileri gibi olmamak için direnenlere de hinc duyarlar. Bu anlatılan meziyetler sıradan şahsiyetlere münhasırdır. Biz sıra dışı, bazılarının deli diye dışlayıp hafife aldığı, aşırı dürüst ve kul hakkı yemiyorsa keriz olarak yaftaladığı insanlardan söz edecek olursak, karakter yapısı olarak sıradan insanlardan farklı olduğu için genel anlayışa aykırı davranışlarından pek sevilmeyen ve dışlanırlar. Onların aslında zararsız, topluma ve insanlığa fayda sağlayacak birer dahi olduklarını bilen ve görenler rahatlıkla deli yaftalamak için kolayına kaçmak olduğu kadar, çıkarları onu gerektiriyordur. Çünkü karşısında olanlar mevcut, karanlık ve adaletsiz sistemden nemalanan sülüklerdir. Tarihte insanlığa yararlı, buluşlar yapan bilim adamlarının ve Mustafa Kemal Atatürk'de dahil önemli devlet adamlarının yaşadıklarına, hususiyetlerine şöyle bir bakın ne demek istediğim daha rahat anlayacaksınız. Mustafa Kemal'i bize hep yaz tatillerinde dayısının çiftliğinde 'karga kovalayan çocuk' olarak öğretiler. Hal buysa bir Osmanlı subayının sıra dışı bir kişilik ile ortaya koyduğu karakter onu diğer Osmanlı subaylarından farklı kılmıştı. Ondandır ki 1920 Aydınlanması ile Türk Toplumunu 4-5 asır ileriye taşıyan ve 1923'te yeni Türk Devletini kuran bir dehadır. Mustafa Kemal çıkmış olduğu bu yolda başarısız olsaydı şayet, şimdi belki de tarih kitapları ondan bir hain ve beklili de bir deli olarak bahsedecikti. Unutulmamalıdır ki delilerden hiçbir zaman zarar gelmez, siz akıllı sandıklarınızdan kendini öyle gören çıkar düşkünlerinden korkun...

ATATÜRK'E KARŞI İŞLENEN SUÇLARIN AKİBETİ

Zaman zaman maalesef, Türkiye Cumhuriyetinin kurucusu ulu önder Mustafa Kemal ATATÜRK'e karşı mesnetsiz davranışlar, alay, hakaret gibi hareketlerin medyaya yansıdığını ya da çevremizden gördüğümüz kadarıyla bilmekteyiz.

Peki acaba ulu önder Mustafa Kemal ATATÜRK'e karşı işlenen bu davranışların cezası var mıdır? İşte bu hususları inceleyeceğiz. Bilindiği üzere suçlar ve cezalar Türk Ceza Kanununda ve diğer bazı özel kanunlarda düzenlenmiştir.

Kanunsuz suç ve ceza olmaz ilkesi gereği bir fiilin suç olarak nitelendirilebilmesi için kanunlarda suç olarak yer alması gerekir. Ters cümle ile eğer bir fiil kanunlarda suç olarak yer almıyorsa, suç değildir. Öyleyse genel bir inceleme yaptığımız zaman 31/7/1951 tarihinde yürürlüğe girmiş olan 5816 sayılı Atatürk Hakkında İşlenen Suçlar Hakkındaki kanuna akabinde daha genel bir düzenleme olan Türk Ceza Kanununa bakmamız gerekir. Esasen 5816 sayılı Atatürk Hakkında İşlenen Suçlar Hakkındaki kanun okunması ve incelenmesi fazla zamanınızı alacak bir kanun değildir. Keza sadece 5 maddedir. Her Türk vatandaşının okumakla anlayabileceği yapıya ve kelimelere sahiptir. Madde 1 – Atatürk'ün hatırasına alenen hakaret eden veya söven kimse bir yıldan üç yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır. Atatürk'ü temsil eden heykel, büst ve abideleri veyahut Atatürk'ün kabrini tahrip eden, kıran, bozan veya kirleten kimseye bir yıldan beş yıla kadar ağır hapis cezası verilir. Yukarıdaki fıkralarda yazılı suçları işlemeye başkalarını teşvik eden kimse asıl fail gibi cezalandırılır. Madde 2 – Birinci maddede yazılı suçlar; iki veya daha fazla kimseler tarafından toplu olarak veya umumi veya umuma açık mahallerde yahut basın vasıtasıyla işlenirse hükmolunacak ceza yarı nispetinde artırılır. Kanunun ilk 2 maddesi bu şekildedir. 5816 sayılı Atatürk Hakkında İşlenen Suçlar Hakkındaki kanun aynı zamanda sadece ulu önder Mustafa Kemal ATATÜRK'ün şahsını değil aynı zamanda büstüne ya da heykeline karşı da bir koruma getirmiş bulunmaktadır. Kanun kısa olsa da her maddesini alıntı yapacak değiliz elbette ancak bu suç resen soruşturulması gerekir.

Yani duyarlı vatandaşlar bu tür mesnetsiz fiillerin işlendiğini fark ettiğinde şikayet etmek zorunda kalmadan adli makamlar kendiliğinden ilgili kişilere karşı soruşturma başlatması gerekir. Anlaşılacağı üzere şikayete tabi değildir ve uzlaşma kapsamı içinde de yer almaz. Kanunun 4. 5. maddesi ise yürürlük maddeleridir. Kanun ağırlaştırıcı neden olarak ulu önder Mustafa Kemal ATATÜRK'e karşı basın yayı yoluyla, İnternet üzerinden, sosyal medyanın sağladığı kolaylıkla ve bundan yararlanarak ya da toplu yaşamın olduğu bir yerde örneğin bir meydana, toplanma alanında, okulda, kamu kurumlarında, alışveriş merkezlerinde gibi yerlerde işlenmesi halinde verilecek cezanın artırılmasını emretmiştir. Aynı zamanda, ulu önder Mustafa Kemal ATATÜRK'ün büstünü kirleten dahil bu kanunda cezalandırılma kapsamına alınmıştır. Burada bitirmeden önce söz konusu suçun failleri hakkında etkin pişmanlık gibi ceza azaltıcı müesseseler uygulanamaz ancak suçun faili 18 yaşından küçük ise ya da akıl hastası ise bir takım ceza indiriminden yararlanma durumu olacaktır. Bu yazının amacının ceza indiriminden bahsetmek olmadığından genel olarak bu kadar değinmekle bırakacağız. Söz konusu kanun oldukça kısa ve anlaşılabilir bir kanundur. Bu yüzden herkesin 1-2 dakikasını ayırıp okumasını tavsiye ediyorum.

Tahir SARITAŞ

S.M.Mali Müşavir

Muhasebe Uzmanı-Eğitmen ————— Denizli

Atatürk'ün iktisâdi anlayışı en genel haliyle şu şekildedir: Özel girişime dayalı ama özel girişimin yeterli olmadığı alanları devletin ulusal ekonomi temelinde canlandırması. Yabancı sermayeye karşı olmayan, ancak bunun da ulusal çıkar çerçevesinde değerlendirildiği bir iktisat anlayışı.

Atatürk, Türkiye'nin ekonomik bağımsızlığını sağlamak için milli ekonomi fikrini gerçekleştirmeyi hedeflemiştir. Bu doğrultuda, Batıya olan ekonomik bağımlılığa son vermek ve Türkiye'nin kendi kaynaklarına dayalı bir ekonomi inşa etmek amacıyla çeşitli tedbirler almıştır.

Bu tedbirler arasında gümrük vergilerinin artırılması, Anadolu'daki mali kaynaklara el konulması ve milli ekonominin temelini tarımın oluşturması gibi adımlar yer almıştır. Atatürk'ün ekonomi politikaları, Türkiye Cumhuriyeti'nin temellerini atmada önemli bir rol oynamış ve ülkenin kalkınmasına katkı sağlamıştır. Atatürk'ün tarım politikaları, Türkiye Cumhuriyeti'nin kuruluşundan itibaren ekonomik bağımsızlığını sağlamak ve ülkenin kalkınmasını desteklemek amacıyla önemli adımlar içeriyordu. İşte Atatürk'ün tarım alanındaki politikalarından bazıları: İzmir İktisat Kongresi: 1923 yılında İzmirde toplanan iktisat Kongresi ile yeni yönetimin ekonomideki yol haritası belirlendi. Tarım politikasının temel ilkesi "Milli ekonominin temeli ziraattır" şeklinde ifade edildi. Köylüyü Çiftçi Yapmak: Yıllarca süren savaşlardan kalan köylüyü çiftçi yapmak temel hedeflerden biriydi. * Atatürk, köylünün üretim yapmasını engelleyen uygulamaların kaldırılmasına yönelik adımlar attı. • Tarım Bakanlığı: Daha önce Dışişleri, Ticaret, Maliye ve İktisat bakanlıkları bünyesinde olan tarım, ilk kez ayrı ve bağımsız bir bakanlık olarak 1924'te kuruldu. * Aşar Vergisi ve Reji idaresi: Ürünün onda birinin devlete verilmesini öngören "Aşar vergisi" 1925'te kaldırıldı. Ayn1 yıl, tütünde yabancı egemenliğinin kurumsal yapısını oluşturan Rejim idaresi kaldırıldı. * Tarım Kooperatifleri: Tarım kooperatiflerinin kurulması ve tarım ürünlerinin pazarlaması için düzenlemeler yapıldı. Toprak Mahsulleri Ofisi: Buğday üretimini ve üreticisini desteklemek ve korumak için 1938'de Toprak Mahsulleri Ofisi kuruldu Atatürk'ün öncülüğü ve vizyonu sayesinde Türkiye, tarım alanında önemli adımlar atarak kalkınma yolunda ilerledi. Atatürk'ün sanayi politikaları, Türkiye Cumhuriyeti'nin kuruluşundan itibaren ekonomik bağımsızlığını sağlamak ve ülkenin kalkınmasını desteklemek amacıyla önemli adımlar içeriyordu. İşte Atatürk'ün sanayi alanındaki politikalarından bazıları:

• İş Bankası ve Sanayi ve Maden Bankası: İş Bankası ve Sanayi ve Maden Bankası gibi finansal kurumların kurulmasıyla kredi imkânları artırıldı1. * Teşvik-i Sanayi Kanunu: 1927'de çıkarılan bu kanunla hem yerli sanayi teşvik ediliyor hem de özel sanayi koruma altına alınıyordu. * Dış Ticaretin Geliştirilmesi: Atatürk, dış ticaretin geliştirilmesini ve ekonomik ilişkilerin kurulmasını da önemsiyordu. 1929 Ekonomik Krizi ve Yeni Tedbirler: 1929'da Amerika'da başlayan ve tüm dünyayı etkileyen ekonomik kriz Türkiye'yi de etkiledi. Bu nedenle yeni ekonomik tedbirler alınması gerekti. Atatürk'ün öncülüğü ve vizyonu sayesinde Türkiye, sanayi alanında önemli adımlar atarak kalkınma yolunda ilerledi. Türkiye Cumhuriyeti'nin sanayileşme sürecinde öncelik verilen sektörler şunlardır:1- Malat Sanayi: Malat sanayi, üretim değeri ve istihdam hacmi açısından en yüksek orana sahip sektördür. Türkiye'de sanayi istihdamının %90't ve üretilen hasılanın %83'ü imalat sanayine aittir1 2 Tarım ve Gıda Sanayi: Tarım ve gıda sanayi, Türkiye'nin doğal kaynaklarını kullanarak üretim yapma potansiyeline sahiptir. Bu sektörde tarım ürünlerinin işlenmesi, paketlenmesi ve pazarlanması önemlidir. 3- Tekstil ve Hazır Giyim: Tekstil ve hazır giyim sektörü, Türkiye'nin ihracatında önemli bir paya sahiptir. Bu sektörde üretim, tasarım ve dış ticaret faaliyetleri öne çıkar. 4- Otomotiv Sanayi: Otomotiv sanayi, Türkiye'nin ihracatında büyük bir rol oynamaktadır. Otomobil, kamyon, otobüs ve traktör üretimi bu sektörün temelini oluşturur. 5- Makine Ve Metal Sanayi: Makine ve metal sanayi, Türkiye'nin teknolojik alt yapısının güçlendirmek için önemlidir. Bu sektörde makine, ekipman ve metal ürünleri üretilir. Atatürk döneminden günümüze kadar Türkiye'nin sanayileşme politikaları değişiklik göstermiş olsa da, bu sektörler genellikle öncelikli alanlar olarak kabul edilmiştir. Peki Gazi Mustafa Kemal'in o günlerde gelecekte ki (Bugünkü) Türkiye için hazırladığı yol haritasında neredeyiz?

MODERN TÜRKİYE'NİN TANRISI ATATÜRK

Mustafa Kemal Atatürk, MS 1923 yılında Türkiye Cumhuriyeti'nin kurucusu ve bu ülkenin ilk cumhurbaşkanıdır. Hayal ettiği modern, gelişmiş ve laik bir ülke yaratmak için birçok siyasi, ekonomik ve kültürel reform yapan laik ve milliyetçi bir kişi olarak görülüyordu. Aslında Atatürk, Türkiye'nin eski toplumsal yapısını geri kalmışlığın nedeni olarak görmüş ve dışsal kalkınma modeliyle toplumun koşulları ne olursa olsun Batılı ülkeleri örnek almıştır. Aslında az gelişmiş ülkelerde geri kalmışlığı telafi etmek, kalkınma ve ilerlemeyi sağlamak için dikkate alınan yaklaşımların en önemlilerinden biri batılılaşma süreci olmuş, pek çok entelektüel elit Batı ile ilk karşılaşmalarında bu yaklaşımı benimsemiştir.

Atatürk, inkılaplarında Avrupa'yı model almış ve batılılaşma politikasını başlatmıştır. Dolayısıyla Atatürk açısından modernleşme kaçınılmaz ve arzu edilen bir süreç olarak görülmekte, geleneksel olan tüm yönlerin hızla modern boyutlara dönüştürülmesini istiyor, kültür, din, eğitim ve ekonomi alanlarında ciddi değişimlerin peşinde koşuyordu.

Elbette bu ülkede reformlar uzun süredir devam ediyor ama Atatürk'ün çeşitli siyasi, sosyal, kültürel vb. alanlardaki geniş kapsamlı tedbirleri kendi dönemine özgü ve tür, çeşitlilik, eşi benzeri görülmemiş, ve kapsamıştır ve bu reformlar Türkiye'ye birçok etkisi olmuştur. Reformlar nedeniyle ve modern Türkiye Cumhuriyeti'nin doğuşundaki rolü onuruna, bu ülkenin parlamentosu 1934 yılında ona Türklerin atası olarak yorumlanan Atatürk adını verdi.

Atatürk'ün Bazı Reformları ve Eylemleri:

1. Kadınlar

Modern Türkiye'nin laiklik ve batılılaşma yönünde çözüm olarak takip ettiği Atatürk ve diğer cumhuriyetçilerin en önemli reform hedeflerinden biri kadının sosyal ve politik statüsünü değiştirmektir. Bu ülkenin kadınlarının batı toplumlarındaki kadınlarla aynı haysiyete ulaşabilmeleri için ailedeki kadınların haklarını değiştirerek, kıyafet kurallarını onaylayarak ve bazı siyasi ve kültürel özgürlükler vererek kadınların hayatlarını dönüştürmeye ve onları tanıtmaya ve toplumda arzu edilen kadın imajının desteklenmesi için çalıştılar. Aşağıda kadın alanındaki bu önlem ve reformlardan bazılarını değineceğiz.

Atatürk dönemine kadar Ataerki Osmanlı toplumunda kadınlar çeşitli alanlarda haklarından mahrum bırakılmıştır. Kadınların birçok siyasi göreve atanması Atatürk'ün en önemli reformlarından biriydi. Cumhurbaşkanlığı döneminde tamamı cumhuriyet ideallerinin savunucusu olan 17 kadın milletvekili atayarak kadınların siyasi ilerlemesine büyük etki yaptı. Farklı yerel ve ulusal düzeylerde seçme ve seçilme hakkı da onun diğer eylemlerinden biriydi; dolayısıyla MS 1930'da kadınlara belediye birliklerine, MS 1933'te köy ihtiyar meclislerine ve MS 1934'te kadınlara katılma hakkı, Ulusal Büyük Konsey'de verildi. Dolayısıyla Fransa, İtalya, İsviçre gibi birçok ülkeyle karşılaştırıldığında Türk kadınları siyasi haklarının bir kısmının yani oy kullanma hakkının elde edilmesinde öncülük yapmış, dolayısıyla Atatürk'ün Cumhurbaşkanlığı döneminde birçok Batılı ülkeden önce kadınlar, Sivil eşitlik hakkı ve haklar siyasi güç kazanmış, ayrıca bu dönemde kadınlar kendi sendikalarını veya özel derneklerini kurabilmiş ve bunlardan yararlanarak haklarını elde etmeye çalışmışlardır.

Atatürk hükümeti, Türk kadını Osmanlı döneminin ideallerinden olabildiğince uzaklaştırıp batılı kadınlar gibi giyinmek, okumak, milliyetçi olmak, hükümdarın laikliğini savunmak için her türlü çabayı gösterdi. Atatürk açısından bu özelliklere sahip bir hanımefendi, vatanın anasıdır. Böyle bir modeli teşvik etmek için gazete veya radyo gibi kitle iletişim araçları, hükümetin bu tür fikirlerinin desteklenmesinde önemli bir rol oynadı.

Türk gazetelerinde her zaman kadınlarla ilgili köşe yazıları vardı. Bu yazılar, Türk kadını sosyal toplantılara katılmaya, toplumdaki erkeklerle sosyalleşmekten korkmamaya, egzersiz yapmaya ve yürüyüşe günlük programa dahil etmeye teşvik ediyordu. Bu medya, kadınlara diğer ülkelerdeki kadınlar gibi evde kalmaları yerine çeşitli hastalıklardan başka sonuçları olmayan tavsiyelerde bulundu. Avrupalı ve Amerikalı kadınlar gibi çeşitli aktivitelere katılarak sosyal katılımlarını arttırmak daha iyidir.

Atatürk'ün ideolojisini yaymak amacıyla kadın sorunlarına ilişkin pek çok kitap yayımlandı. Çok sayıda güzellik yarışması düzenlemek, hükümetin mümkün olduğu kadar çok kadını Osmanlı döneminin ideallerinden uzaklaştırmaya çalışarak teşvik ettiği bir başka çözümdü. Türkiye'nin ilk güzellik kraliçesi MS 1929'da tanıtıldı. Bu eğilim uluslararası alanda da devam etti. Ayrıca Atatürk'ün MS 17 Şubat 1926'daki çabaları sonucunda kadınlara kişisel ve toplumsal özgürlükler tanıyan parlamento, İsviçre hukukuna dayalı, boşanmayı erkeğe karar verme hakkı tanıyan ve kadınların eşit haklara sahip olduğu yeni bir

medeni kanunu kabul etti. Miras hakları da onun reformları sonucunda kadın öğretmenlerin karma eğitim veren okullarda çalışmaya başlaması ve avukatlık, doktorluk ve kamu hizmeti gibi işlere girmesi de sağlandı. Atatürk'ün kadın alanındaki en önemli programlarından bir diğeri de manevi kızlarının eğitimiydi. Hatta onları devletin politikalarına uygun bir şekilde eğitip ardından bu kızları topluma tanıtarak insanların, özellikle de kadınların davranışlarında rol model haline getirmeye çalıştı. Atatürk ayrıca kızlarına koçluk yapması için İsviçreli Madame Bauer'i işe aldı. Bu kadın onları Avrupa kültürüne ve geleneklerine göre eğitmek zorundaydı. Atatürk'ün kızları batılı kıyafetler giyerdi ve çeşitli tören ve kutlamalarda bulunmaları yaygındı.

Atatürk'ün kızları arasında Afet İnan ve Sabiha Gökçen daha ünlüydü. İki öğretmen oldu ve 1937'de doktora eğitimi almak üzere Cenevre'ye gitti. Tarih okuduktan sonra Ankara Üniversitesi'nde profesör oldu. Afet İnan, Atatürk'ün göstermekten hoşlandığı yüzü ortaya koymak için çok çaba harcadı. Sabiha da Rusya'ya giderek havacılığı öğrendi. Memleketine döndükten sonra askeri branş olan pilotluk alanında çalışmasına izin verildi. Türkiye'deki Kürt isyancıların bombalanması da onun operasyonlarından biriydi.

Mustafa Kemal'in başörtüsü konusundaki görüşleri ve konuşmalarında sürekli buna karşı çıkması da onun kadın meselesindeki icraatlarından bir diğeri. Seyahatleri sırasında kadınların yüzlerini ve gözlerini erkeklerden örtmelerini örnek alarak, bu alışkanlığın erkeklerin bencilliği ve iffet takıntısının bir sonucu olduğunu düşünmüş ve sonunda bu alanda bir yasa çıkarmayı başarmıştır. Elbette Atatürk'ün kadınları örtünmeyi bırakmaya teşvik ettiğini kabul etmek gerekir, ancak örtünme ve genel olarak başörtüsü hiçbir zaman yasa dışı olarak kabul edilmedi.

Atatürk'ün kadın alanındaki diğer reformları arasında çok eşliliğin kaldırılması, kadınlara boşanma hakkı verilmesi, Müslüman bir kadının gayrimüslim bir erkekle evlenmesine olanak sağlanması, kadın ve erkek için çeyiz ve miras dahil olmak üzere eşit haklar sağlanması ve kadın-erkek eşitliğinin ve serbestçe din değiştirme hakkı sağlanması yer alıyor.

2. Okullar

Atatürk'ün bir diğer reformu da ilköğretimin parasız ve zorunlu hale getirilmesi ve ülke çapında yeni okullar açılmasıydı. Ayrıca 1928 yılında köhne okullarda Osmanlıca öğrenimi gördü ve Arap alfabesini Latin alfabesine çevirdi. Atatürk ayrıca resmi Türk dilinin saflığını artırmak amacıyla Arapça, Farsça ve Yunanca kelimelerin Türk dilinden çıkarılmasını emretti.

3. Laiklik

Hatta Atatürk'ün yaptığı değişiklikler sonrasında Türkiye, Osmanlı Halifeliğine dayalı İslami sosyal yapıya sahip bir ülkeden zorla laik ve cumhuriyetçi bir ülkeye devredildi. Söylemek gerekir ki Atatürk'ün yaptıkları; Türkiye'nin modernleşmesi Türk insanı için özellikle sosyal ve dini açıdan pek çok sonuç doğurdu.

Yazı tipini, kıyafetini değiştirmek, eğitim yapısını değiştirmek de laiklik doğrultusunda yaptığı diğer eylemler arasındaydı. Elbette şunu söylemek gerekir; Cumhuriyetin ilk on yıllarındaki kent toplumu, kırsal kesimde yaşayan insanlara kıyasla bu reformlardan çok daha fazla etkilendi.

Atatürk'ün yaptıkları göz ardı edilemez ve geride bıraktığı miras etkileyicidir. Hele günümüz modern Türkiye'sinde o yıllara dönüp baktığımızda ne kadar fark yaratıldığını görüyoruz.

Aslen siyasetle ilgilenen bir askeri komutandı. Şöhretini Birinci Dünya Savaşı'nda mükemmelleştirdi ve istediğini başardı. Gelibolu olayında rolünü iyi oynamış ve müttefikler ülkeyi parampaça ederken ülkenin birliğini kurtarabilmiştir. Bağımsızlık hareketini başlattı ve modern Türkiye'yi kurdu. Dürüst olmak gerekirse modern Türkiye'nin babası denilebilir.

ATATÜRK VE TÜRK GENÇLİĞİ

ATA 'nın sofrasında meşhur nutku nasıl dinlemiştik. Bursa'da ULU Camide namaz kılan yüz kadar insan aralarında konuşmuşlar. Neden İstanbul'da ezan Arapça okunurken Bursa'da Türkçe okunuyor diye dedikodu yaptıktan sonra işi Evkaf Müdüründen sormağa karar vermişler.

Evkaf Müdrü, Valiye gidin, demiş. Cemaat, topluca vilâyete gidiyorlar. Fakat Vali öğle yemeğinde. Hükümet konağının mermer merdivenlerine çömelip bekliyorlar!.. Mesele polise, Tümene, jandarmaya aksediyor. Tertibat alınıyor; bu arada Ankara'ya da «Bursa'da irtica var!» diye telgraf çekiliyor. Atatürk, otomobil ile İzmir'e gitmektedir.

Haberi yolda alıyor. Yaptığı ve inandığı inkılâpların öz mal sahibi sıfatıyla, tehlikede gördüğü eseri için, hemen Bursa'ya koşuyor. İş bizzat inceliyor; kararını Anadolu Ajansı'na kısa bir tebliğle bildiriyor:

«Bu, din meselesi değil, dil meselesidir!>>
O akşam, Çekirge yolundaki köşkte Atatürk'e bir yemek veriliyor. Sofrada on üç, on dört kişi var. O günkü hadiseden dolayı Atatürk'ün gönlünü almak üzere bu on dört kişiden birisi: Efendim, diye söze başladı; Bursa gençliği bu hâdiseyi hemen bastıracaktı. Fakat zabıta ve adliyeye olan güveninden ötürü...Devam edemedi. Atatürk bir işaretle sözünü kesti: Bursa gençliği, de ne demek? diye biraz sert, sordu.

Memlekete parça parça, yer yergençlik yoktur, sadece ve toplu olarak Türk gençliği vardır! Sonra, Türk gençliğinden ne anladığını şöyle tarif etti: Türk genci, inkılâpların ve rejimin sahibi ve bekçisidir.

Bunların lüzumuna, doğruluğuna herkesten çok inanmıştır; rejimi ve inkılâpları benimsemiştir. Bunları zayıf düşürecek en küçük veya en büyük bir kıpırtı ve bir hareket duydu mu; bu memleketin polisi vardır, adliyesi vardır... demeyecektir.

Hemen müdahale edecektir. Elle taşla, sopa ve silahla... nesi varsa onunla, kendi eserini koruyacaktır. Polis gelecektir; asıl suçluları bırakıp, suçlu diye onu yakalayacaktır. Genç «Polis henüz inkılâp ve cumhuriyetin polisi değildir» diye düşünecek, fakat aslâ yalvarmayacaktır. Mahkeme onu mahkûm edecektir... Yine düşünecek: «demek adliyeyi de ıslah etmek, rejime göre düzenlemek lâzım!..>Onu hapse atacaktı. Kanun yolundan itirazlarını yapmakla beraber; bana. İsmet Paşaya, Meclise telgraflar yağdırıp haksız ve suçsuz olduğu için tahliyesine çalışılmasını, kayrılmasını istemeyecek, Diyecek ki: «Ben, inanç ve kanaatimin icabını yaptım. Müdahale ve hareketimden dolayı haklıyım. Eğer buraya haklı olarak gelmişsem, bu haksızlığı meydana getiren sebep ve âmilleri düzeltmek de benim vazifemdir!...>Atatürk, gözlerini sofradakilerin yüzlerinde dolaştırdı: İşte benim anladığım Türk genci ve Türk gençliği... dedi.

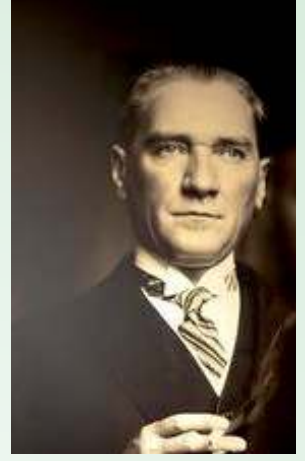
Ramazan Yılmaz

Mali Müşavir ————— Gaziosmanpaşa İSTANBUL

ATATÜRK VE MÜZİK

10 Kasım 1938 tarihinde ebedi âleme göç eden Atatürk'ün kısa bir sürede yapmış olduğu devrimler milletimizi lâıyk olduğu çağdaş düzeylere yücelttiği takdirde, o Anıt Kabrinde huzur içinde yatacak, aksi halde bize hakkını helal etmeyecektir.

Yaratıcı ve ilerici bir dehâya sahip olan Atamız muhakkaktır ki ruhun gıdası olan musikimizin de ulusal ve evrensel yönlerini inceleyerek hayranı olduğu Türk müziği için de bir reform tasarlamıştır. Lakin bu aşamada alfabe veya şapka gibi kısa bir zamanda başarı sağlanamayacağını bilgi için eyleme geçmemiştir.

İlk çağlardan beri din ve müzik insanla beraber doğmuş, yaşamış ve ölmüştür. Tabiat bile rüzgâr, su ve hayvan sesleriyle bir müzik senfonisini yaratmış, insanlar da bunlardan ilham alarak yaşadıkları devirlere ve aldıkları umumi kültüre göre müzik ihtiyaçlarını geliştirmişlerdir.

Vatan yavruları ana kucağında duydukları ninniler ile köy meydanlarında ozan seslerinden dinledikleri ezgiler ve davul zurna ile çobanların kavallarından ilk müzik zevklerini tatmışlar ve sonra yaşadıkları bölge ile toplumun geleneksel müziğini benimsemişlerdir. Ecdadımızın Avrupa dahiline yaptıkları akın ve seferlerde serhat ve cenk havalarından başka istila ettikleri yabancı ülkelerin folk müziğine de rağbet etmeleri ve saray mensuplarının divan musikisine önem vermeleri dolayısıyla zenginleşen Türk müziği 19. yüzyıldaki bestecilerimizin şaheserleri ile sanatın zirvesine ulaşmış ve bu arada batıya açılan pencereden duyulan çok sesli müzikde diğer yenilikler meydanında Osmanlı İmparatorluğuna davet edilmiştir.

Dil ve tarihimiz gibi Türk musikisinin bu safhalarını da gayet iyi bilen Atamız gönülden sevdiği musikimize ve ses, saz sanatçılarımıza gereken önem ve iltifatı esirgememiş onları sık sık huzuruna kabul ederek lâıyk oldukları şekilde ağırlamıştır. Hissi duygularla memleket işlerini birbirinden ayırmasını çok iyi bilen Atatürk yapmış olduğu devrimler arasına Türk musikisini de katmak ve onu çağdaş seviyelere ulaştırmak için zamanın Batı müziğine aşına olan sanatçıların görevlendirmiş ise de.

Batının çok sesli müzik tekniği ile kendilerini teçhiz ettikten sonra tek sesli Türk müziğini küçümseyen bu zatlar musikimizin ruhuna vakıf olmadıkları ve onu çok sesli yapmağa muktedir bulunmadıkları gibi Ata'ya yanlış bilgiler vermek suretiyle müzik devriminin geri plâna atılmasına sebep olmuşlardır.

Devletin bu alması ve Alaturka, alafranga, klasik veya folklor musikinin münakaşası ile vakit geçirmektense konuyu öncelikle (1926) Sanayii Nefise Encümeni ta limatnamesindeki haksız ve yanlış bilgilere müsteniden (Türk musikisi) aleyhine verilen Heyeti Vekile kararının değiştirilmesi lazımdır.

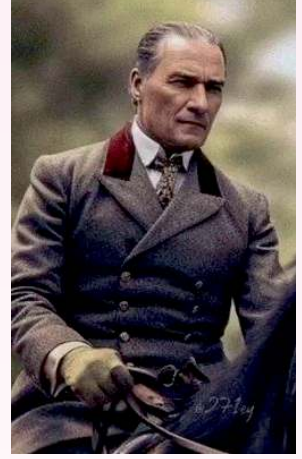
Milletler gerek fen gerekse güzel sanatlarla umumi kültürlerine birbirine paralel olarak ilerler ve dalma tekamüle doğru giderler, aksi yönde gerilemeye mahkumdurlar. Türkiye az gelişmiş bir ülke olmaktan kurtulmak için her sahada çaba harcamakta iken müzik konusunda yalnız geleneksel veya bölgesel müziği ile yetinemez. Genç kuşaklar daima yenilik isterler, bunu dahil eden tedarik edemedikleri takdirde hariçten ithal etmek zorundadırlar.

Atatürk sağ olsaydı muhakkak ki bu problemi de Türk ruhuna en uygun tarzda çözümler ve musiki. miz bugünkü keşmekeş içersine düşmezdi. Samimiyetle inanıyoruz ki onun Cumhuriyeti ve devrimleri emanet ettiği gençlik, ömrü vefa etmediği için sağlığında yapamadığı bu gibi lüzumlu reformları yapmak için kendini görevli bilecek ve devrimlerle güzel sanatları yozlaştırmadan geliştirerek Atasının ruhunu hoşnut edecektir.

ATATÜRK'TEN ALACAĞIMIZ DERS

Yıllardır yazdığımız Türk tarihinin en önemli 11 kişisi Atatürk'ün hayatı ve eylemleri bütün Türk kuşaklarının faydalanacakları derslerle doludur. Barışçı, gerçekçi ve aynı zamanda idealist, uzağı görür eşsiz bir deha olan Atamız devlet adamlarının, Türk düşünürlerinin,

Türk as ve Türk gençliğinin de değişmez rehberi. olmalıdır. Son zamanlarda bazı çevrelerde yazılan ve söylenenlerin aksine Atatürk doktrinlere saplanmamıştı, fakat bu doktrinleri ve ideolojileri çok iyi bilirdi.

Atatürk çok okuyan gecede bir kitabı bitirdiği bilinmektedir çok iyi tahliller yapan ve okuduğu eserlerden kazandığı bilgi çok iyi bildiği Türkiye realiteler, ile mukayese edip sonuçlar çıkaran bir düşünce ve fikir adamı, bir bilgindi. Memlekete yararlı olabilecek fikirleri de en iyi uygulamayı o biliyordu, mükemmel bir aksiyon adamı idi.

Gerçekçi Atatürk ham ve ütöplast hayaller peşinde halkın enerjisini ve ümidini tüketemezdi. Bağımsızlık savaşımızda arka arkaya kazanılan askeri zaferler Türkiye'nin emperyalist emeller beslediği düşüncesini dünyada yaratınca büyük başbuğ, Biz hududu milletimiz dahilinde hür ve müstakil yaşamaktan başka bir şey istemiyoruz.

Meclisimiz ve Meclisimizin Hükümeti cenkçi ve maceraperest olmaktan uzaktır, bilakis sulh ve müsalemeti tercih eder.» diyerek Türkiye'nin böyle bir maksadı olmadığını açık ve samimi bir şekilde dünya kamu oyuna açıklamıştı. Atatürk'ün gerçekçiliği yine şu sözlerinde belirlidir: «Hududu milliyemiz dahilinde her şeyden evvel kendi kuvvetimize müsteniden muhafazai mevcudiyet ederek millet ve memleketin ümrânına çalışmak... Asılsız emeller peşinde milleti işgal ve izar etmemek lazımdır. Atatürk gerçekçi ve aynı zamanda idealist idi. İnsanları mesut edeceğim diye onları birbirine boğazlatmak gayri insani ve son derece teessüfe şayan bir sistemdir. İnsanları mesut edecek yegâne vasıta onları birbirine yaklaştırmak, onlara birbirini sevdirmek, karşılıklı maddi ve manevi ihtiyaçlarını temine yarayacak hareket ve enerjidir. Cihan sulhü için beşeriyetin hakiki saadeti ancak bu yüksek ideal yolcularının çoğalması ile mümkün olacaktır.» 1939 dan önce devletler gruplaşmalara başlayınca Atatürk Yurtta sulh, Cihanda sulh formülü ile Türk siyasetinin yapıcı karakterini belirtmiştir.

Barışa samimi olarak inanan Atatürk, 1934 de Balkan Paktını ve 1937 de Saadebâd paktını imzalatarak Balkanlarda, Güney ve Güney Doğu komşularında daima barışı kurmak istemişti. Kuvvete değil hakka dayanan bir dış siyaset anlayışı olan Atatürk diktatörleri şiddetle yermiştir: «Harbin * ciddiyetini nazarı dikkate almayan bazı gayri samimi önderler, taarruzun vasıtaları, ajanları ol muşlardır. Kontrolleri altındaki milletlere milliyetçiliği ve ananeyi yanlış bir şekilde göstererek ve suistimal ederek aldatmışlardır.»

Büyük Önder demokrasiye samimi olarak inanmıştı: Bu buhranlı saatlerde hercümerce mâni olmak için kütlelerin kendilerinin karar vermeleri ve mesuliyet mevkiini yüksek karakter. ve moralli vicdanlı insanların eline tevdi etmeleri zamanı gelmiştir. Bu gecikmeden yapılmalıdır.

Idealist olduğun kadar, uzağıda iyi gören Atatürk bir gün savaşın çıkacağını anlamış ve bunu durdurmak için çareyi de söylemiştir: «Eğer harp bir bomba infilâk! gibi birdenbire çıkarca milletler harbe mâni olmak için müsellâh mukavemetlerini ve mali kudretlerini mütearri. za karşı birleştirmekte tereddüt etmemelidir. En seri ve en müessir tedbir muhtemel bir mütearriza taarruzun yanında kâr kalmayacağını anlatmaktır.»

Dünya barışı için de büyük insan Mustafa Kemal'in öğüdü şudur: «Eğer devamlı sulh isteniyorsa kütlelerin vaziyetlerini iyileştirecek bey nelmilel tedbirler alınmalıdır. İnsanlığın heyet umumiyesinin refahı, açlık ve tazyikin yerine geçmelidir. Dünya vatandaşları haset, aç gözlülük ve kinden uzaklaşacak şekilde terbiye edilmelidir.

Danışmanlığın Yeni Boyutu.

Bordrolama

İnsan Kaynakları Danışmanlığı

Lojistik Hizmetlerimiz

Mavi Yakalı
Personel Temini

Temizlik Hizmetleri

Taşımacılık

Mustafa Kemal ASAN

Avukat

DENİZLİ

ATATÜRK'TEN BUGÜNE VE BÜTÜN GÜNLERE...

Fikirler mânasız, mantıksız safhalarla dolu olursa, o fikirler hastadır. Keza içtimai hayat, akıl ve mantıkla ilgisi olmayan faydasız ve zararlı bir takım akideler ve ananelerle dolu olursa felce uğrar.

Evvelâ fikr ve içtimaiyet kuvvetlerinin kaynaklarını temizlemekle işe başlamak lazımdır. Hürriyet ve istiklâl benim karakterimdir. Ben milletimin ve büyük ecdadımın en kıymetli miraslarından olan istiklâl aşkı ve dolu bir adamım. Bence bir millette şeref, haysiyetin, namusun ve insanlığın vücut ve beka bulabilmesi mutlaka o milletin hürriyet istiklaline sahip olmasıyla kaimdir.

Allahtan müreffeh, müstakil, zengin olmak istiyor. Komşularının refahını gördüğü halde fakir olmak pek ağırdır. İrticakâr fikirler perverde edenler muayyen bir sınıfa istinat edebileceklerini zannediyorlar. Bu kat'i- yen bir vehimdir, bir zandır, terakki yolumuz önüne dikilmek isteyenleri ezip geçeceğiz, tereddüt vadisinde duracak değiliz. Dünya müthiş bir cereyanla ilerliyor. Biz bu ahengin haricinde kalabilir miyiz?

Memleketler muhtelifdir, fakat medeniyet birdir ve bir milletin terakkisi için de bu yegâne medeniyete iştirak etmesi lâzımdır. Osmanlı İmparatorluğunun sükûtu Garba karşı elde ettiği muzafferiyetlerden çok mağrur olarak kendisini Avrupa milletlerine bağlayan rabıtları kestiği gün bağlamıştır. Bu bir hata idi, bunu tekrar etmeyeceğiz.

Esas kıymeti kendine veren ve mensup olduğu millet ve memleketi ancak şahsiyeti ile kaim gören adamlar, milletlerinin saadetine hizmet etmiş sayılmaz. Ancak kendilerinden sonrakileri düşünebilenler, milletlerini yaşamak ve ilerlemek imkânlarına nail ederler. Kendi gidince terakki ve hareket durur zannetmek bir gaflettir.

Şu küçük tepede bana küçük ve güzel bir mezar yapılabilirdi. Dört yanı kapalı... Üstü kapalı olmasın... Açıklardan esen rüzgârlar bana yurdun her yanından haberler getirir gibi kabrimin üstünde dolaşan. Kapiya bir kitabe konsun, üzerine gençliğe hitaben yazılsın. Orası uğrağıdır.. Her geçen her zaman okusun. Cumhuriyet, sade adıyla bile fert hürriyetini aşılıyan sihirli bir kuvvettir. Görülecektir ki, Cumhuriyet imkânları olan her memleket hürriyet davasında ergeç muvaffak olacaktır.

Cumhuriyet kendisine bağlı olanları en ileri zirvelere götüren imkânları verir. İstiklâl ve hürriyetine sahip olan milletler ilerleme yolunda imkânlara malik demektedirler.

O halde Cumhuriyet her sahada ilerlemenin ve en sarîh teminatıdır. Cumhuriyeti bu mânâsıyla ve bu şümulüyle anlamak lâzımdır.

Benim bütün tertiplerimde ve icraatımda kendime hareket düsturu edindiğim bir şey vardır. O da vücuda getirilen teşkilât ve müesseselerin şahısla değil, fakat millet ve memleketin ihtiyaçlarına cevap verecek fikirleri ve 'tedbirleri taşıması bakımından kıymet bulup itibar görebilir.

Milli hâkimiyet öyle bir nurdur ki, onun karşısında erir, taç ve tahtlar batar, mahvolur. Milletlerin esirliği üzerine kurulmuş müesseseler her tarafta yıkılmaya mahkûmdurlar.

Dünyada hükümetler için meşru yalnız ve tek bir esas vardır. O da meşveretten ibarettir. Hükümet içi esaslı şatr, ilk şart yalnız ve yalnız meşverettir.

Gerçi bize milliyetçi derler. Ama biz öyle milliyetçileriz ki bizimle işbirliği eden bütün milletlere hürmet ve riayet ederiz. Onların milliyetlerinin bütün icaplarını tanırız. Bizim milliyetçiliğimiz herhalde hodbince ve mağrurca bir milliyetçilik değildir.

Politika âleminde birçok oyunlar görülür. Fakat mukaddes bir idealin tecellisi olan Cumhuriyete, asri harekete karşı cahil ve taassup ve her nevi hüsumet ayağa kalktığı zaman bilhassa terakkisev ve Cumhuriyetçi olanların yeri, hakiki terakkici ve cumhuriyetçi olanların yanındır. Yoksa mürtecilerin ümit ve faaliyet menbai olan saf değil.

ATATÜRK VE TBMM

Artık Atatürk Haftası ağıt haftası, 10 Kasım'da yas günü olmaktan çıktı. Bir süreden beri 10 Kasımlarda Atatürk'ün değişik yanlarını ve yönlerini araştıran incelemeler yayınlanıyor. seminerlerde verilen konferanslar.

Düzenlenen ve, yayınlanan kitaplarda O'nun toplumumuz için değerlendirmeleri, düşünceleri tahlil ediliyor. Geline bu nokta iyi başlangıçtır. Bu durumun zaman içinde yoğunlaşip gelenekleşeceği İnancındayız. Kasım sayılarını Atatürk'e ayıran dergilerimiz bu konuda öncülük ediyorlar. Atatürk sevgisinin de gereği budur. Atatürk ile ilgili her bir yayın Atatürk'ün bilinmeyen bir yönünü aydınlatmalı, Sosyal bir konudaki görüşünü açıklamalıdır.

Atatürk çağına anlam kazandıran bir liderdir. İçinde bulunduğu. muz çağ diriliş, uyanış ve bağımsızlık çağıdır. Atatürk'de diyebiliriz ki çağın bu özelliklerinden kalın çizgiler vardır. Hatta çağımıza bu özellikleri veren lider Atatürk'tür. Kurtuluş Savaşımız emperyalist, istilâci devletlere karşı verilmiş bir bağımsızlık savaşıdır. Bu savaş yeryüzünün öteki mazlum ülkelerine de örnek olmuştur. Kurtuluş Savaşı sonrası Atatürk önderliğinde yapılan bir dizi yenilik bir model oluşturacak kadar zengindir. Bütün bunların halk temsilcilerinden oluşan TBMM 'si kararları ile gerçekleşmiş olması Kemalist hareketin özelliğidir. Denilebilir ki yeryüzünde bağımsızlık savaşını, ihtilalini devrimlerini halk temsilcilerinden oluşan meclisle yapan, başaran tek adam Atatürk'tür. TBMM'nin yeni dönem çalışmalarının başladığı şu günlerde Atatürk dönemi TBMM sinden söz etmek o günlerin meclis çalışmalarından örnekler vermek, O'nun TBMM'ne verdiği, önemi, değeri incelemenin yararlı olacağı düşüncesindeyiz. 2 Aralık 1922 günü TBMM'sine bir önerge veriliyor. Bu önerge; seçilmek, seçim bölgesinde beş yıl oturma zorunluğunu getiriyordu. Amaç yakında yapılacak seçimler sonunda M. Kemal'i Meclis dışında bırakmaktır. Önerge aleyhinde söz alan M. Kemal o gün şöyle sesleniyordu: -Bu maddenin talep ettiği şarta haiz bulunmuyorsam, yani beş Sene mütemadiyen bir seçim bölgesinde bulunmadıysam bu vatana ifa ettiğim hizmetler sebebiyle yerleşik olamamışsam, o da bu yüzündendir Eğer bu maddenin talep ettiği şartı edinmeye çalışsaydım. İstanbul'u kazandırmaktan 1. baret olan Arıburnu ve Anafartalar'daki müdafaami yapamamaklığım lâzım gelirdi. Eğer ben bir yerde beş sene oturmaya mahkûm olsaydım. Bitlis ve Muş'u aldıktan sonra Diyarbakır istikametinde yamaklığım lâzım gelirdi. Bu efendiler yılan düşmanın karşısına çıkmama için talep ettiği şeraiti ihraz etmek isteseydim, Suriye'yi tahliye eden orduların enkazından Halep'te bir ordu teşkil ederek düşmana karşı müdafaai etmemekliğim, lâzım gelirdi. Zannediyorum ki ondan sonra mesaim cümlemlerinin malumudur. Hiçbir yerde beş sene oturmamak kadar mesai sarf etmiş bulunuyorum. Mustafa Kemal konuşmasını bitirirken; «Bütün bunlar sonunda vatandaşlık hukukundan iskata maruz kalacağımı asla hatıra getirmez. dim> diyerek, önerge sahiplerine sadece sitem ediyor. Atatürk inanan bir insandı. Bir dava ve inanç adamıydı.

Ulusal iradeye saygılıydı. O Türk devletinin yegâne ve hakiki mümessilinin yalnız ve ancak TBMM olduğunu kabul etmiş, bu inancını 1924 de şöyle dile getirmiştir:

«Memleketin mukadderatında yegâne selâhiyet ve kudret sahibi olan Büyük Millet Meclisi bu memleketin nizamı için, dahili ve harici Emniyet ve masuniyeti için en büyük makamdır. Büyük Milli dertler şimdide kadar ancak Büyük Millet Meclisinde şifa buldu. Gelecekte de yalnız orada katı tedbirlerini bulabilecektir.»

Görüldüğü gibi Atatürk vatandaşlık hukukundan iskata kadar göstürmek isteyen bir meclise bile saygısızlık etmemiş, ulusal iradenin tecelligihine hep saygı duymuştur.

MECLİSİN YAPISI

Atatürk döneminde TBMM bugün için anlatılması ve anlaşılması güç şartlar altında çalışmıştır. Meclis çalışmaları konusunda yapılan değerlendirmeler genelde hep birbirini teyid eder niteliktedir. Yazar Sa. met Ağaoğlu Kuvayı Milliye Ruhu adlı kitabında o dönem meclisinin, yapısına ilişkin şunları söylüyor.

«Birinci Büyük Millet Meclisinin devam ettiği müddet içinde hiçbir vekil yoktur ki, bütçesini aylarca müdafaai mecburiyetinde kalsın. Hiçbir vekil yoktur ki vekaletinin işleri üzerinde meclisi tatmin zaruretinin her an hissetmesin. Gevşemeler, tereddütler, ve asabiyetler, Büyük Millet Meclisinin en sert murakabesi ile karşılanmıştır. Bu sıkı kontrol ve murakabenin işlem üzerindeki menfi tesiri az olmamış, müsbet tesiri ise Milli Mücadeleyi zafere götürmek suretiyle tecelli etmiştir.»>

«Millet Meclisinin Murakabe ve kontrolü gizli ve açık celselerde, sert amansız, müsamahasız ve aralıksız bir şekilde devletin bütün işlerine kadar götürülmüştür.»>

«Dünyada başka hiçbir meclis gösterilemez ki cephenin bölüklere kadar hesabını sorarak, alınacak tedbirler karşısında direktifler versin». «Millet vekillerinin Millet ve vatan davalarında en küçük meselelere kadar tek bir hassasiyet ve ciddiyetle durmaları, mesul kamların her zaman hesap vermeye hazır bir vaziyette bulunması, birlerin alınmasına merhametsizce icab ettiği taktirde en şiddetli tedve zaafa uğramadan karar vermek kabiliyeti, mücadeleyi en karanlık dakikalarda muvaffakiyetle götür. İşte Birinci Büyük Millet Meclisi. mekazminin sarsılmadan devamının büyük vasfı budur.»>

Güllü DEMİRCAN

Mali Müşavir

Turgutreis BODRUM

GÜNEŞ BATIYOR

ATATÜRK'ÜN HASTALANDIKTAN SONRA 2 YILLIK ÖMRÜ KALDIĞINI BİLİYORDUK..

Haziranın 5'iydi(1938) Türkiye Büyük Millet Meclisi vaktinde bütçeyi kabul etmiş onunla ilgil kanunları müzakere ediyordu. Yaz tatiline girmek zamanında gelmişti.

Böyle günlerde Mecliste nasıl sinirli ve sabırsız bir hava estiğini, sualleri cevaplandırmak, meseleleri aydınlatmak mesuliyetinden olanlar bilirler. Ben, o tarihte hükümetin en son mesulu değilsem de en meşgul olan vekillerindendim. Üzerimde Dahiliyenin ve partinin işlerinden başka Hatay davasının tertip ve takibi vazifesi de vardı. Fazla olarak, başvekilin emriyle Meclis müzakerelerine devama, icabeden cevapları ve izahları vermeğe de memur edildim. Atatürk 19 Mayıs'ta İstanbul'a gitmiş. Savarona yatında kalıyordu. Rahatsızdı. Saraydan telefon etmişler, Atatürk, mümkünse o akşam. (5 Mayıs 938) değilse, ertesi gün behemahal İstanbul'a gitmekliğim, emir buyuruyorlarmış. Vakit dar, vaziyet sıkışık olmakla beraber, Meclis reisi ve Başvekil derhal dönmek emriyle İstanbul'a gitmekliğimi, emir buyu. ruyorlarmış. Atatürk beni Dolmabahçe önünde de- mirli yatın güvertesindeki açık salonda hiçbir ev sahibinde görülmeyen o eşsiz nezaket ve samimiyetle kabul etti. Ben onu, yatak odası dışında hiçbir vakit gecelikle görmemiştim. O gün entari gecelikle idi. Deve tüyü rengindeki pardesüsü de üzerindeydi. Meclisteki kanunlar işi ve Hatay hakkında tafsilat aldıktan sonra «Gel sana kamaranı göstereyim diye ayağa kalktı. Gözleri yine mavi, zekâli ve mânâlıydı. Bakışları yine cana yakın ve okşayıcıydı. Fakat çehresi süzük ve solgun, hali üzüntülü ve yorgundu.

Elbisemi değiştirmeye vakit bulamamıştım. Arkamda Ankara Tiftik Kurumunun dokuttuğu açık lacivert ve yazlık sof ceket vardı. Atatürk dikkatle baktı. «Ne güzel ceket» dedi, o benim elbiselerimi iltifatında bulunurdu. Hattâ kolları biraz kısa gelmekle beraber pek beğendiği bir palto ve pardesümü almış ve giymişti. Arkasındaki de benden aldığı Jeagu pardesü idi. Onun da bana verdiği ve giydiğim elbiseleri vardı.

Ben derhal ceketimi çıkardım. «Buyurun güle güle giyiniz, ben başkasını yaptırırım,» dedim. Üstünden pardesüsünü aldılar. Ceket giydi ama, ilikliyemedi. Bana baktı. Ben o gözlerde hiddetin şimşeklerini, sevginin ışıklarını, infialin gölgelerini, merhamet ve şefkatin yaşlarını çok görmüştüm. Fakat o anda bakışlarında gizlemek istediği ve karlı tesirin hüznü ve elemi asla unutamayacağım.

Sükünla ve tabil sesiyle Ben farkına varmadım. Bu karınla bu ceket giyilir mi? Karnımda asid varmış, ne olacak bilmem, dedi.

Halbuki onun hekimlerden ayrı ayrı tafsilat aldığını, ansiklopedik ve tıp mecmualarına ve okuduğu, Dr. Fies senger'in bu hastalık hakkında yazdığı broşürü okuduğunu biliyorduk. Fakat o da, biz de bilmemezlikten geliyorduk. Atatürk hiçbir vakit, hiçbir kimseye hastalığının vehametinden, ümitsizliğinden, ölmek ihtimalinden bahsetmemiştir. O, ölmekten korktuğunu göstermekten fazla korkardı. Ölmek istemek bir cesaret değil, ama ölümden korkmak ahmaklıktır, derdi.

Ben, konuşmasını istemediğini pek iyi bildiğim, hastalığı bahsine girmemek için O tedavi, perhiz ve istirahatle geçecek bir ârıza imiş, gibi davranıyordu. Bende kumaşı getirtelim yeni ölçüde bir ceket yaptıratalım, sonra da daraltılır, dedim. Baş işaretiyle muvakkat etti. Ertesi gün Ankara'da arkadaşım Mümtaz Ökmen'e telgraf çektim. Kumaşlar geldi, fakat yaptırmak ve giymek kıs. met ve nasip değilmiş. O kumaşlar sonra «Üç top Ankara sof» diye Atatürkün tereke listesinde çıktı. Neye ve hangi hisse atfedilirse edilsin ben de bir daha o ceket giymedim ve hâlâ bir yadigar gibi dolapta durur.

Yatın güvertesinde biraz daha konuştuk. Akşam olmak üzere idi. Atatürk kalktı, küpeşteye dayandı. Ben de yanına gittim. Hava sakindi. Boğaziçi vapurları, Marmara'nın yine mavi hârelerini yer yer dalgalandırıyorlar ve arkalarında dantelâli izler bırakıyorlardı.

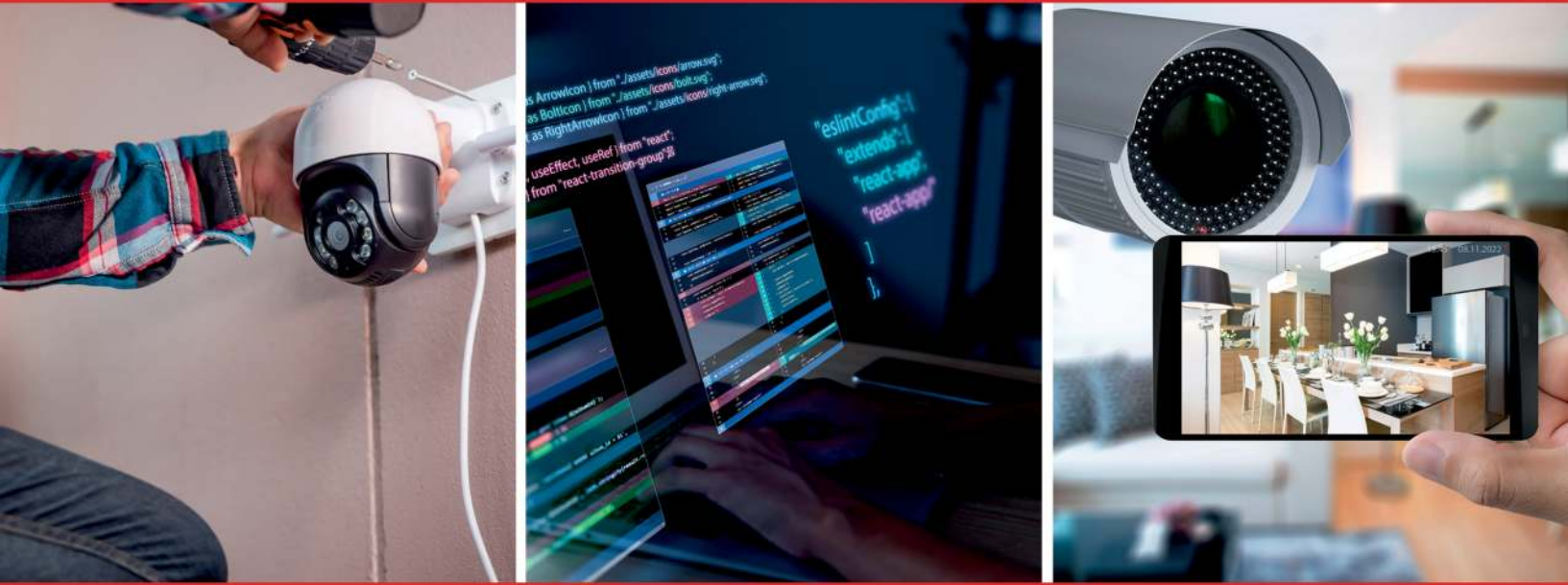
Üsküdar'ın ve İhsaniye evlerinin pencereleri hiç. bir ressamın hâlâ rengini bulamadığı fakat şairleri. mizin hayran olduğu, o efsanevî alevler içindeydi. Atatürk'ün gözlerine de gurubun son ışıkları aksetmiş gibiydi. Ben hiç görmedim. Galiba kimse de görmemiştir. O teessür veya sevinçten ağlayacağını hissederse bir kaç derin nefes almakla gözyaşlarını kalbine akırtmasını bilirdi.

Denizin, göğün Boğaz'ın ve İstanbul'un bütün renklerini, şekillerini ve güzelliklerini içine sindirmek istiyormuş gibi derin nefesler aldı.

Yüzünün en sakin ve rahat ifadesi, sesinin, en okşayıcı âhengiyle «Güneş batıyor inelim» dedi.

İST TEKNOLOJİ Bilgisayar ve Güvenlik Sistemleri Ltd.Şti
kurulduğu günden bu yana BİLİŞİM , TEKNOLOJİ , ELEKTRİK ve ELEKTRONİK
olarak güvenlik sektörünü bir çatı altında toplamıştır

◆ CCTV Kamera Sistemleri

◆ Hırsız Alarm Sistemleri

◆ Personel Takip Sistemleri

◆ Yazılım Program

MOBİL 7/24 : 0507 343 96 77

TÜRK MUCİZESİ

Türk'ün haysiyet ve izzeti nefsi ve kabiliyeti çok yüksek ve büyüktür. Böyle bir millet, esir yaşamaktansa mahvolsun evlâdır. Bi naenaleyh ya istiklâl, ya ölüm.

Mustafa Kemal'in Samsun'a ayak bastığı 19 Mayıs 1919'dan Lozan anlaşmasının imza edildiği 27 Temmuz 1923 tarihine kadar geçen devre içindeki olup bitenleri birçok Avrupa muharrir ve müverrikleri «Türk Mucizesi» olarak tarif ediyorlar. Mucize ne demektir? Mucize, nasıl vukua geldiği hakkıyla izah edilemeyen, âmil ve saikleri ve etkenli faktörlerin hiç bir tahlile tabi tutulamayan olağanüstü hadiselerdir.

Descartes bile yoktan hiçbir şey var edilemez demiştir. Yoktan bir şey var etmek mucizedir. Tarihî gelişim içinde Türk varlığının Osmanlı İmparatorluğu ile beraber bilinen bir gerçektir. Mondros Mütarekesi ve Sevr Anlaşması Osmanlı İmparatorluğu'nun yeryüzünden kalktığını, Türk'ün dünya haritasından artık tamamen silindiğini belgeleyen iki önemli tarih vesikasıdır. A-ziz Türk vatani, hoyrat mirasçıların elinde tüketilen bir meta gibi yok ediliyordu. İngi- lizler, Fransızlar, İtalyanlar ve de Yunanlılar bu büyük mirastan aslan payını almak iştahı içinde saldırıyor, o güne kadar isimleri dahi bilinmeyen birtakım azınlıklar, krallık kurmak hülyasından kendilerini kurtaramıyorlardı. Trablusgarp ve Balkan harplerinden son derece yorgun çıkan Osmanlı İmparatorluğu üstündeki ağırlığı atmak fırsatını bula- madan girdiği Birinci Cihan Harbi'nden sonra bütün müttefikleri ile beraber mağlup ve muzmahil oldu. Büyük Nutuk'un 428. sahifesinde Mustafa Kemal durumu şöyle anlatıyor:

«Varisi olduğumuz, Osmanlı Devleti'nin dünya nazarında hiçbir kıymeti, fazileti ve haysiyeti kalmamıştı, beynelmilel hukukun dışında bırakılmış, âdeta sahabet ve vesayet altına alınmış bir mahiyette farz olunuyordu. Maziye ait müsamahaların, hataların faili biz olmadığımız halde, esasen asırların müterakip hesapları bizden sorulmamak lâzım gelirken, bu hususta da dünya ile karşı karşıya gelmek bize düşmüştü.>> >> Mustafa Kemal nutkunun diğer yerlerinde Osmanlı İmparatorluğu'nun durumunu siyasî perspektiften daha net olarak açıklıyor:

«Muhasım devletler, Osmanlı devlet ve memleketlerine, maddeten ve manen tecavüz halinde bulunuyorlar, onu imha ve taksim ediyorlar, padişah ve halife sayılan adam, hayat ve rahatını kurtarabilecek çareden başka bir şey düşünmüyor. Ordu dağılmış, kumandan ve zabitler umumî harbin mihnet ve meşakkatleriyle yorgun.» Velhasıl Avrupalıların «Hasta Adam» dedikleri koca bir Osmanlı İmparatorluğu, bir kavuşan gün gibi batıyordu. Ama Türk milleti bağrından bir Mustafa Kemal çıkarmıştı. «Hasta Adam»ın ölüm merasimleri hazırlandığı sırada, İngiltere'nin ve Amerika'nın manda ve himayesini isteyenlere karşı M. Kemal bütün imkânı ve Türklükten aldığı sonsuz gücü ile medenî dünyaya karşı şöyle haykırıyordu:

«Bu vaziyet karşısında, bir tek karar vardı, o da millî hakimiyete müstenit bilakaydû şart müstakil yeni bir Türk devleti kurmak. Esas Türk Milleti'nin haysiyetli ve şerefli bir millet olarak yaşamasıdır. Türk'ün haysiyet ve izzeti nefsi ve kabiliyeti çok yüksek ve büyüktür. Binaenaleyh, ya istiklâl ya ölüm.»>

Uğur OKAN
Mali Müşavir

Nazilli AYDIN

19 MAYIS VE TÜRK MİLLİYETÇİLİĞİ

Bir vatan kurtarmanın, yeni bir vatan kurmanın heyecanı ve azmi, 19 Mayıs 1919 günü başlar. Bu azim ve heyecanın mihrak noktası, Mustafa Kemal ve arkadaşlarının ülkücü ruhlarını tutuşturan millet ve vatan sevgisidir.

Bu sevgide asil milletimizin hür, bağımsız ve mutlu yaşama özlemi vardır. Amacımızın ve sevgimizin olgunlaştırdığı hürriyet ağacı 1922 yılının 9 Eylülünde Ege kıyılarında meyvesini verdi.

Sarışın başın mavi çizgisi, yarının mutlu Türkiye'sine uzanıyor, Akdeniz kollarını açmış, zafer ordularını kucaklıyor, böylece vatan kurtuluyordu. 19 Mayıs 1919 inanarak, güvenerek baş-lanan her işin zaferle sonuçlanacağını gösterir. Türk gençliğine armağan edilen Gençlik ve Spor bayramı gelecek nesillerin, vücut sağlığı yanında, ahlakın üstün değerlerine de sahip birer vatandaş olmalarını sağlayan irade ve çalışkanlığın dile geldiği gün olarak ta ayrı bir önem taşır. Türk gençliği tarih boyunca övünç kaynağımızdır. Geleceğin ileri ve mutlu Türkiye'si onun omuzlarında yükselecektir. Türk Milletinin varlığının devamı ve ülke bütünlüğümüzün temini için kendi tarihimizi bir gurur ve onur vesilesi yapmak zorundayız Bugün için buna her zamankinden daha fazla ihtiyaç vardır. Aynı geleneklere bağlı, aynı ülkelere gönül vermiş bir bütünü parçalamak, yok etmek bazı istisnâî haller dışında etin tırnaktan ayrılması misali kadar imkânsızdır. Büyük Atatürk Kurtuluş savaşımızı başlatırken, Milletimizin kendi tarihine bağlılığının bilinci içinde birlik ve beraberliğimizin gereğine inanıyordu. Bu amaçla milletimizin her ferinde tek bir duygu, tek bir ülküyü hakim kılmak esasına bağlı kalarak yaratılan ortamda hiç sönmeyecek şekilde alevlendirilmesi gereken yüce duygunun

TÜRK MİLLİYETÇİLİĞİ olduğu kanısına varmıştı.

Atatürk'te neden böyle bir kanı uyanmıştı birkaç cümle ile değinirsek, bulunulan ortam itibarıyla, Türk milleti hiçbir zaman köle durumuna düşmemişti, himayesi altına aldığı devletlerde ise mutluluk ve huzurun var olması haysiyet ve şereflerinin zedelenmemesi için çok titiz davranmıştı, fakat aksine bir davranışla uşaklarına uşak yapıma durumuyla karşılaşınca, masum ve zavallının koruyucusu, zalimlerin ise en amansız düşmanı olan Türk'e karşı alınan bu tavra milletimiz seyirci kalamazdı. 4 Kit'ada türküsü söylenen Türk'ü böyle namert bir hareketle mağlup etmek hiçbir Türk'ün şerefine yakışmazdı. İşte Atatürk, bu yüzden bir kere daha milletin ruhundaki milliyetçiliği alevlendirmek gereğine inanmıştı. Gün o gün, zaman bu zaman diyelim ve bulunduğumuz ortamda alevlendirilmesi gereken, tutulması lâzım gelen yolun ve duygunun yine TÜRK MİLLİYETÇİLİĞİ olduğuna kesinlik kazandırmak gerekir. Bir takım komünist ve emperyalist düzenciler bugün için Türk gençlerine hakim olma çabasındadırlar.

ATATÜRK'ÜN SEVDİKLERİ

İstiklâl Marşının Bestecisi Zeki Üngör

İstiklal Marşının meşhur bestecisi olan Zeki Üngör (Viyolonist Osman Zeki Bey) 78 yaşında 1958 Nisanında Kadıköy'ündeki evinde hayata gözlerini yummuştur. Mehmet Akif'in güftesi ve onun bestesi ile meydana gelen İstiklâl

Marşı yıllardır yurdumuzun üstünde tıpkı şanlı Türk bayrağı gi bi ufuklardan ufuklara dalgalanmakta ve bu şair ile bu bestecinin adlarını Türk milletine sevgi ile, saygı ile hatırlatmaktadır.

Zeki Üngör, bu memleketin yetiştirdiği kıymetli evlâtlar arasına İstiklâl Marşı ile girmemiş, belki bu marş ile hizmetinin ve şöhretinin şahikasına ulaşmıştır. Hakikatte o, bu memlekete garp müziğini tanıtmak ve sevdirmek için uzun bir mücadele ha yatı geçirmiş bir sanat kahramanı olarak tebcil edilmeye lâyıktır. İstiklâl Harbinin mahrumiyet Anadolu'sunda, bir orkestranın yeri tabiatıyla yoktu; Fakat Zeki, İstiklâl Savaşının gür sesini, ağır tempolu ve vekârlı bir beste içinde notaya ve sense dökerken, milletin asil sesine İstanbul'dan da iştirak etmiş oluyordu. Mütarekede Beyoğlu sanki bizim değildi, o ta- rafta bir Türk sosyetesinin topluluğuna rastlana- mazdı. Tek topluluk, Union Fransez'de bir Türk orkestrasının verdiği haftalık konserlere inhisar ediyordu. Türkler ve yabancılar, bu salonun sandalyelerinde birbirine üstünlük iddiasında bulunamazlar ve onu dinlerken, kendilerini müsavi hak- ta ve şerefte hissederlerdi. Gazi Mustafa Kemal, İstiklal marşını arzu ederek onları Ankara'ya çağırttı; İstiklal Marşı hiç bir zaman bir yürüyüş havası değil, milli kindi, beğendi. Bu orkestra, Sarayı Hümayun orkestrası idi; Şefi daha genç yaşlarında saç ve şakakları ağarmış boylu boslu güzel bir insandı. Viyolonist Zeki * Bey, Orkestranın mensubları ve şefi yakaları kapalı koyu lâciverd bir saray üniformasının içinde, ciddi bir disiplin altında yerlerini alırlar, gözlerini şeflerinin kumanda değneğinin hareketine dikerlerdi; Salonu garp üstadlarının Türk yaylarından yükselen sesleri ve duyuları doldururdu; Ben Zeki Beyi ilk defa orada tanıdım. Maddi imkânları dar Ankara'da, Riyaseticum hur orkestrası için kışla arandı, kısa bir müddet sonra Şengül hamamının sokağındaki Türk Ocağı'nın basık salonlarında, Garp müziği terbiyesi aşılayan büyük orkestranın haftalık konserlerine başlaması devlet merkezi Ankara'da büyük bir hare ket uyandırmıştı.

Yabancı elçiler, aileleri, Türk a dınları, orkestranın giriş kartlarını elde etmek için tavassutlar arar oldular. Zeki Bey, 1880 de Üsküdar'da doğmuştu, büyük babası Hilmi Bey Saray mızıkasında miralay- di, torunu kendi yaşadığı havanın içinde büyötmek istemiş ve Saray mızıkasına yazdırmıştı; Sa- raya muallim olarak getirilmiş olan büyük bir sanatkâr Vundra Bey, Zeki'de istidat sezerek onun- la yakından meşgul oldu. Zeki de kemanını kollarında ağır hissedinceye kadar, yarım asra yakın bir zaman elinden bırakmadı. Akif «İstiklâl şiirini Ankara'da ibda ettiği zaman, Saray mızıkası şefi, onu bir kimnasyon halinde besteledi. Cebecide bir aralık Azarbeycan Cumhuriyeti El- çiliği olan bina ve civarındaki bahçeler 1927 de istimlak edilerek, ilk Musiki Muallim mektebi kuruluyordu. Zeki Bey hem mektebin müdürü hem orkestranın şefi olarak, garb musikisi terbiyesini memlekete yayacak hareketin tatbikçisi olarak ön- de idi. Orkestrada genç kabiliyetler yükseliyor, Avrupa'da yetişen, genç elemanlar, mektepde vazife alıyorlardı. İlk günler, belki de tam bir marifçi ol mayan olamayan Zeki Beyle, etrafındakiler ve maarifçiler arasında mücadeleler, ihtilâflar çıkıyor, fırtınalar kopuyor, fakat hareket durmuyor, «Riya- seticumhur filârmoni orkestrası repertuvarlarını genişletiyor, orkestranın ve mektebin bütün elemanlarını birbirine bağlayan sanat dâvacılığı çözölmüyor ve garb müziğine o kadar zevki meyli olmayan Mustafa Kemal de kendisi gibi bir garbli dâvası güden Zeki'yi koruyordu. Zeki, artık mesuttu. Öncölük ettiği çığır açılmış, hızlanmıştı. Bir ömür verdiği dâva tutmuştu; Altmışına yaklaşmış, kulakları pek güç duyuyor, o her şeye sinirleniyordu. Mevkiini yeni hamleler yapacak şeflere, müdürlere bırakarak evine çekildi. Zeki Üngör gözlerini yumdu ama açılmasına çalıştığı çığır hızlanmış, meyvalarını vermiş, zaman ölçüsünü aşan bir gelişimle genç nesli tamamiyle sarmış, pek çok istidat ve kıymetler bu ha yata karışmıştı; Zeki bundan dolayı itminan için de öldü.

Dilek DOĞRU

Mali müşavir

Kuşadası AYDIN

BATI - UYGARLIK VE ATATÜRK

Atatürk bir ulusun, ulusal davalarının savunmasında yalnız haklı ve güçlü olmasını yeterli görmüyordu. Böyle bir ulusun, kesinlikle uygarlıkta yaratıcı olmasında gerekli buluyordu.

Devletler arası düzende hak ve güç, uygar bir ulus, gücüne dayanarak, varlığının tanınmasını bir hak olarak uygar dünyadan isteyebilir. Fakat bu uygar dünya hangisidir? Ve uygarlık nedir? Atatürk'ün bu konudaki düşüncelerini görmeden önce, uygarlık sözcüğüne verilen anlamı hatırlatmada yarar vardır. Uygarlık en geniş anlamında, bugün Batı uygarlığı ve Doğu uygarlığı diye bilinmektedir. Her birinin çıkışı ve niteliği Batılılara göre şu suretle özetlenebilir.

Batı, insanın kendi varlığı ve yaşamı üzerine özel bir düşünceye sahip olmasıdır. Bu anlamda Batı her zaman var olmamıştır. Zamanla ve yavaş yavaş meydana gelmiştir. Onu meydana getiren elemanlar ise çeşitli kaynaklardan çıkmıştır. Kendinden önce, gelip geçmiş uygarlıkların bir sentezi olduğu yolundaki tarihsel görüş yaygındır. Çağdaş Batı Dekart'ın (1596 - 1650) «Mademki düşünüyorum varım» sözünde özetlenebilir. Dekart'tan önce insan- oğlu, kendi kendine düşünememiştir. Kendinden önce düşünenler gibi düşünmeyi yeğ saymıştır. Dolayısıyla yaşamını düzene koymak için girişim yeteneğinden yoksun kalmıştır. Sözün kısası, insanoğlu düşünmeyi sevmemiş, ortaçağ kalıpları içinde inanmakla yetinmiş ve bunları gevelemeyi düşünce saymıştır.

Batı'da uygarlık kavramının anlamı üzerinde yoğunlaşan tartışmalar sonunda XIX. yüzyılın ilk yarısında iki görüş ortaya çıkmıştır. Biri Alman ötekisi de Fransız görüşüdür. Alman görüşüne göre, uygarlığın konusu, insanlığın daha sosyal ve daha ahlâksal olmasına yardım eden her şeydir. Ne var ki, uygarlığın üstünde düşüncenin özgür ve bağımsız alanı gelir ki o da kültürdür. Bu kısa tanımlamaya göre, uygarlık ile kültür aynı şeylerdir ve kültür uygarlığın üstündedir. Başka bir deyimle kültür evrenseldir. Fransız görüşü ise, uygarlığın kültürün üstünde olduğu merkezindedir. Bu düşünceye göre.

Bir yan- dan eski Yunan ve Roma gelenekleri öte yandan çağdaş ilim, Batı uygarlığının din ve temelidir. Yaşamı, insanın biçim verdiği bir nesne olarak sayar. Doğa ile savaş etmeyi, onu yenmeyi amaç bilir. Ülküsüyle, her şeyden önce bu dünya üzerinde egemenlik kurmaktır. Fransız görüşüne göre uygarlık evrenseldir.

Batı'da, uygarlık anlayışı üzerinde kesinlikle ortak bir görüş olmamakla beraber. Batı toplumunun izlediği doğrultunun uygarlık sınırları Fransızların anlayışına yakındır. Nitekim, bütün Batı ulusları aynı doğrultuda ilerlemişlerdir. Bugün Batı uygarlığı denilince, tabiat ve pozitif ilimlerde, sosyal ve siyasal bilimlerde, ekonomi ve teknoloji gelişmelerinde ve sanatın çeşitli dallarındaki yeniliklerin tümü anlaşılmaktadır.

Doğu'ya gelince, uygarlık anlayışı üzerine az çok bir birlik vardır. Ne var ki, Doğu'nun uygarlık anlayışı Batı'nınkinden tümüyle ayrıdır. Batı ve Batılılaşma akımlarını kısaca izah etmiş olduk.

TÜRK ORDUSU, TÜRK ASKERİ

TÜRK Askeri'nin içindeyim. Türk topraklarının granit bağrından kopup gelen Mehmet'çiklerin yarattığı Türk Ordusunun havası ciğerlerimizi dolduruyor.

Türk Askeri, Türk Bayrağı altında vatanın istikbâlini selâm vaziyetinde bekliyor. Selâm vaziyeti diyorum, çünkü bu duruş hayatta tanıdığım en erkek, en kibar ve en insanca duruş; Mehmet'çiğin vekarını, cesaretini, ferâgatini ve yurt sevgisini temsil eden Türk Ordusu, seni takdir ediyorum. Çünkü sen bu vatanın canlı, elle tutulur, gözle görülür tek hayat realitesisin. Sen Türk vatani demeksin.

Ordu tâlim terbiyesi vatan tâlim terbiyesi demektir. Vatanın dağını, taşını, istiklâlini, rûhunu, içini ve benliğini ordu yaşıyor. Hayatlarını bu güzel ve bir tarih olan Türk vatani ve onun çocukları için bir anda kahramanca fedâ etmeye hazır olan Mehmet'çiği ve onun yanı başındaki komutanını duygu anlarında gözleri yaşla dolu gördüğüm vakit yine Türk Ordusunu takdir ettim. Çünkü gözleri yaşartan bu duygu anları, insan kalbini saran binbir bağdan, insan toprağına, ailesine, mesleğine, vicdan ve şûruna kenetleyen çelik perçinlerden doğuyor. Ve işte sizi temin ederim ki bu hayat, refakat ve kahramanlık ve duygu mektebinin talebesi olma- dan hayatı ve yurdu anlamadım diyenler varsa aldaniyorlar! Muhakkak ki hayatın realitesinden ve bu şiddetli ve derin ihtiyaçlarından doğan bu mukaddes ocağın ateşinden ısınan ve onun havasını teneffüs eden varlığını bu örsün üze- rinde dövdüren adam, felsefenin özlediğı ve fakat nazariyle kaldığı için tahakkuk ettiremediğı tam insandır. Türk çocukları! Türk ordusu sizin hayat ve vatan mertebenizdir. Bu mertebenin duvarları, bütün Türk ülkesi, hocaları, bütün Türk kahramanları ve bütün Türk tarihi, vazifesini de hayatın müsbet savaş felsefesini tahakkuk ettirmektedir. Bahtiyardır o insan ki bugün vatanını, sert bir varlık ve hülya taşıyan kalbi ile, yükseklerde dalgalanan Türk Bayrağı altında selâmlar... Kısaca değindiğimiz bu nitelikler, Türk Silahlı Kuvvetlerine dünyanın sayılı Silahlı Kuvvetleri arasında müstesna bir mevki ile yüceltmektedir. Türk Silahlı Kuvvetleri dünyanın en çok savaşan ordularından biri olarak nesillere kuvvet kaynağı olacak zengin derslerle dolu bir tarihe ve kahramanlık menkıbelerine de sahiptir.

Yüzyıllar boyunca Asya - Afrika ve Avrupa' da Türk Bayrağı dalgalanmış Türk'ün sözü dinlenmiş, Türk töresinin hükmü yürümüşdür.

Hristiyanlık âlemi din ve mezhep mücadeleleri içinde boğulmuş bir durumda bulunurken Osmanlı Devleti'nin adalet anlayış, sistem ve teşkilatı zorunluklar içinde bocalayan Hristiyan halkın güvenle inandığı biricik sığınağı olmuştu. Din can ve mal emniyetlerini Osmanlı Devletinin egemenliğinde gören milletler, her türlü maddi ve manevi mutluluklarını gerçekten bulmuşlardır. Dünya milletlerinin hiç birinin tarihinde görülme- yen dini, ırkı, iktisadi ve sosyal tolerans hoşgörü, müsamaha ile imkanlar, Türk sancağının gölgesinde filizlenmiş ve gelişmişti.

Türk Silahlı Kuvvetleri bütün tarihi boyunca, Türklük şuurunun, vatan sevgisinin, hürriyet aşkının sembolü, milliyet imanının kaynağı olmuştur.

Tarihin çağlar boyunca millet olarak tanıdığı en eski kavimlerden biri olan Türk'ün tarih sahnesinde yerini aldığı zamandan, çağımıza kadar daima hür ve müstakil yaşamış yegâne millet olması, Silahlı kuvvetleri sayesinde.

Dünyada Türk Milleti gibi, Silahlı Kuvvetleri sayesinde yaşayan ve varlığını idame ettiren bir millet daha yoktur.

Kıt'aların düğümlendiğı, medeniyetlerin mücadele ettiği, iklimlerin çarpıştığı, zihniyetlerin kültürlerin amansız savaştığı bu coğrafi bölgede Türk Milleti yaşamaktadır. Bu nazik bölge yurdudur.

Türk Milleti yurdunda, pervâ etmeden, hür, korkusuz ve geleceğinden emin yaşamaktadır.

Türk milletinin engin insanıyeti, müsamahası merhameti ve şefkati yüzünden, zaman zaman mütenevvi Türklük düşmanlarının sistemli ve taktikli hainliklerine maruz kalmış olması gözler önündedir.

K. Seçkin BİLGİLİ

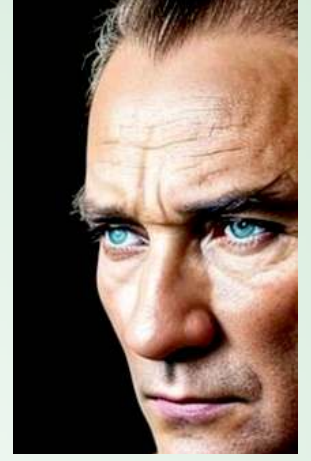
Avukat

Bahkesir Barosu

GERÇEK ATATÜRKÇÜLÜK ÜSTÜNE

Söz ve düşünce özgürlüğü
Anayasamızın güvencesi atındadır.
Aynı zamanda bu yasamız bazı
sınırlayıcı kura ve yargı getirmiştir.
Bunların başında gelen husus,
Anayasa düzenini ve onun içerdiği
ATATÜRK düzenini korumaktır.

Bu yoldaki yıkıcı düşünce ve hareketler yasaklanmış, Anayasal özgürlükler arasında kabul edilmemiştir. Bunlar Komünizm, Faşizm, Şeriatçılık vs. gibi öğretiler ve hareketler olup, ATATÜRK Devrimi ve ATATÜRK ilkelerine uymamakta, onlarla bağdaşamamaktadır. Atatürkçülük, Atatürk'ü benimsemek, o'nun fikir ve ideallerine sahip olmak, O'nun izinden yürümek, devrimlerini yaşatmak, geliştirmek demektir.

Öz amacı Türkiye'nin her bakımdan çağdaş uygarlık seviyesine çıkması demektir. Batılılarla savaşan Atatürk, milletçe kalkınmanın ancak Bilim ve Fen alanında ileri olan Batı uygarlığına yönelmekle mümkün olacağına inanıyordu. Atatürkçülükte aynı inancın felsefesi olmuştur. Bu anlam da Atatürkçülük, hiçbir zaman taklitçilik, özünü kaybetmemek demek değildir, aksine iyiyi doğruyu, bize yararlı olanı seçmek, öz cevherlerimizle yoğurmaktır. Sosyal düzensizlikten uzaklaşmak ve içinde bulunulan sorunların çözüm yollarını Atatürk'ün benliğinde, düşüncelerinde, fikirlerinde ve ileri görüşlerinde aramak, Atatürkçülüğün hareket noktasıdır, Atatürkçülük bir kalkınma bir ilerleyiş milleti ve vatanın bütünlüğünü sevmek demektir. Bu sebeple onların temel ilkeleri büyük önderin tarih yapraklarına altın harflerle kazınan «BENİM NAÇİZ VÜCUDUM ELBET BİRGÜN TOPRAK OLACAKTIR, FAKAT TÜKEİYE CUMHURİYETİ İLELEBET PAYIDAR KALACAKTIR» sözüdür. Bugün içinde bulunduğumuz ortamda mevcut aşırı akımlarla mücadelenin asıl çevresi eğitim ve öğretimdir.

Bu çalışmaları içinde Atatürk devrimleri ve düzeni, bu arada Atatürk ilkeleri doğru ve iyi öğretilmelidir. Ayrıca yabancı akımlar hakkında yeterli karşıt bilgi verilmelidir. Kişinin yapacağı değerlendirme ve karşılaştırmalarla gerçeği görmesi, doğru yolu bulması sağlanabilir. Bu yönlerden halkın eğitilmesi için kitle yayın araçlarından, özellikle TV ve Radyo programlarına yönelik çalışmalar yapılmalıdır. Bilhassa Atatürk'ün kişiliği, devrimleri ve eserleri pek iyi öğretilmelidir. Atatürk, tarihinin tozlu sayfalarına terkedilmiş bir geçmiş değil, bizim ebedî kurtuluşumuz, mutluluğumuz demek olan geleceğimize. Hepimiz bu vatanın çocuklarıyız. Hepimiz yüce bir ırkın, şanlı atalarımızın torunlarıyız. Peki, bu bölücülük nedir? Sağ ya da sol anlayışı içimize kim soktu hiç düşündünüz mü? Amacımız Ulusumuzun her yönüyle kalkınmasıdır. Bu yolda herkesin çeşitli fikirleri ve düşünceleri vardır. Atatürkçülük bu dağınık fikirlerin ve görüşlerin bütünlenmesi ve çözüm yollarının belirlenmesi demektir. Atatürkçülük Ulusça kaynaşmak demektir. Türk Ulusu olarak hepimiz, bir bütün halinde ATATÜRK ve ATATÜRKÇÜLÜK yolunun izinde olmalıyız. Ne Mutlu Türküm Diyene

Bilge YAKUT SÖNMEZ

Avukat ————— Lüleburgaz KIRKLARELİ

ATATÜRKÇÜ GENÇLİK

Ey Türk Gençliği;

Birinci vazifen Türk istiklalini, Türk cumhuriyetini ilelebet muhafaza ve müdafaa etmektir. Mevcudiyetinin ve istikbalinin yegâne temeli budur. ATATÜRK

Atatürk, 16 Mayıs 1919 tarihinde İstanbul'dan, Bandırma vapuruyla hareket etmiş, 19 Mayıs 1919 günü saat 8.00 de Samsun'a çıkmıştır. «Bu gemi ümit yüklü, insan yüklü, hız yüklü, içinde bu vatanın derdiyle yanan bağı, kurulacak yarını düşünen baş geliyor.»> İşte o uğurlu gün, Gazi Mustafa Kemal'in Samsun'a çıkarak tutuşturduğu Hürriyet ve İstiklâl meşalesi bütün Anadolu'yu sarıyordu.

Artık, Atatürk Türk Milletinin arasındaydı. Kur- tuluş ülküsü doğmuş, Milli Mücadele başlamıştı. 19 Mayıs 1919 da Samsun'da başlayan ve 9 Eylül 1922 de İzmir'de tamamlanan Büyük Kurtuluş Zaferi, Türk Milletinin tarihinde mutlu, sevinçli ve unutulmaz birer milli âbidelerdir.

19 Mayıs günü, Türklüğün yeniden dünyaya gelişinin mutlu yıldönümüdür...

Atatürk, bu mutlu günü Gençlik ve Spor Bayramı olarak gençliğe armağan etmiş ve her fırsatta gençliğe olan inancını samimi duygularla belirtmiştir.

«EY TÜRK GENÇLİĞİ, BİRİNCİ VAZİFEN TÜRK İSTİKLÂLİNİ, TÜRK CUMHURİYETİNİ İLELEBET MUHAFAZA VE MÜDAFAA ETMEKTİR. MAVCUDİYETİNİN YAGÂNE TEMELİ BUDUR.»>

Atatürk, yaptığı devrimlerle ve ortaya koyduğu ilkelerle Türk milletinin bir rehberi, çağdaş düşüncenin temsilcisi olmuştur. Atatürk ilkeleri bir duygu, bir heyecan eseri olmaktan çok, akıl ve mantık eseridir. Atatürk, yalnız düşünce değil, aynı zamanda aksiyon adamıydı.

*BİZİM AKIL, MANTIK VE ZEKÂ İLE HAREKET ETMEK ŞİARIMIZDIR.» buyurmuşlardır.

Atatürk devrimlerinin ve reformların tam anlamıyla yürümemesi Atatürk'ün sembollükten çıkarılıp sadece resmi bir seramoni durumuna getirilmiş olmasındandır. Yani, Atatürk adı ancak kanunla korunucuk hale gelmiştir. Aşırı Sağcılar ve solcular Atatürk düşmanlığında elele vermişlerdir. Atatürk'ü tanımayan kimseleride peşinden sürüklemektedirler. Bu da eğitim sisteminin bozukluğundan ileri gelmektedir.

Bir liseli genç mesela başka bir milletin istiklalini bizim kurtuluş savaşımızdan daha iyi bilir. Üniversitede Devrim Tarihi'nin dershanesini ve profesörleri bile tanımayan gençler, bir gecede çalışarak ertesi gün bu dersin imtihanını verirler.

Bugün kimi Turan'ı, kimi Kâbe'yi, kimi Moskova'yı sayıklar. Milli duyguyu, vatan sevgisini bir yana itip yabancı ideolojilere âlet olmaktadır. İşte Atatürk anlaşmazlığının ve devrimlerinin kökleşemeyişinin ve reformların geri kalışındaki sebepleri Atatürk'ü tanıtamadığımız içindir. Bu yüzden aldatılanları, aldatanların elinden kurtaramıyoruz. Atatürk'çülük bir ideoloji softalığı değil, bir ideamdır, prensipler sistemidir. Bir ideoloji gibi yolu tıkalı değildir. Çünkü devrimcidir.

Atatürk ilkeleri bizim yolumuza ışık tutmuştur. Bütün aşırı akımlara karşı milletinin dikkatini çekmiş, mutedil kalmanın bilincini Türk milletine aşıla- mağa çalışmıştır.

Hur Birlik ve beraberlik ruhunun perçinleşmesi, milli birlik ve bütünlüğümüzün korunması için her fırsatta telkinde bulunmuştur. O, her zaman, her yerde ve her hamlede «<Türk milletini, Türk gençliğini» düşünmüş, milletinin refah ve mutluluğu için hayatını vakfetmiştir.

«EY YÜKSELEN YENİ NESİL, İSTİKBAL Sİ- ZİNDİR. CUMHURİYETİ BİZ KURDUK, ONU YÜKSELTECEK VE DEVAM ETTİRECEK SİZ LERSİNİZ.»>

Bu veciz sözlerde, görevlerimizin hedefi çizilmi ve gösterilmiştir. Onun izinde gitmek, bıraktığı kutsa emaneti korumak, ülkemize içten ve dıştan gelen tehlike karşısında, milli birlik ve bütünlüğümüzü koruma mecburiyetindeyiz!

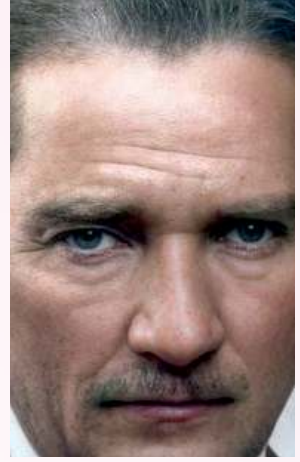

ATATÜRK'ÜN MORAL PORTRESİ

Dünya görüşünün öğeleri:

1-O, pozitivisttir.

Bilgi kaynağı olarak duyu organlarınca değerlendirilen izlenimlerin aralarındaki ilişkileri kurallara bağlamayı tek araç sayar. Mistisizmin karşısındadır.

2 Rasyonalisttir: Aklın egemenliğe bağlıdır. Dogmatizme ve gelenekçiliğe karşıdır.

3- Realisttir:

«Milli Mücadele için << kutsal bir delilik >> diyenlere << hayır kutsal bir hesap işidir >> demiştir.

4- Pragmatisttir:

Doktrin katılığına karşıdır. Kemalizm, donmuş bir doktrin değil, bir görüş doğrultusudur. Şimdi O'nun bu zihni öğeleri yardımı ile devlet anlayışına geçebiliriz.

Kayıtsız, şartsız bağımsız milli devlet >>. Bu formülü daha 1907 de ortaya atmıştır.

Odönemde memleketin akibeti üzerinde düşünenler ancak şu formülü bulabilmişlerdir: Pantürkizm, Panislamizm ve Federal Devlet.

O, bunların boş hayaller olduğunu, tek kurtuluşun bağımsız, milli, demokratik bir Türk Devleti formülü olduğunu benimsemiştir. 1922'ye kadar bu «< milli sesi» vicdanında sakladı.

Yeni Türk Devleti:

a. Milliyetçi olmalıdır; Bu milliyetçilik Osmanlıcılığa, ırkçılığa, emperyalizme karşıdır.

b. Laik olmalıdır: Hayata ancak müsbet bilim hakim olmalı, din, yüksek ahlakın manevi rehberi olmalıdır. Devrimci olmalıdır: Ön yargılardan sıyrılarak kendimizi bulmalı idik. Yani her çeşit taklitçilikten uzaklaşmalıdır.

Fikir özgürlüğünü köstekleyen her şey ortadan kalkmalıdır. Bu şeyler saltanat, hilafet, ümmetçilik, meşrutiyet, istibdat gibi alışılmış şeyler de olsalar tasfiye edilmelidir.

d. Özgürlükçü olmalıdır: O'nun bütün çabası in- san beyin ve ruhunu her çeşit esaretten kurtarma doğrultusunda idi. Bu sadece ifade araçlarının özgürlüğü değil, beynin özgürlüğü olmalıdır. Her çeşit skolastiğe, mistisizme, din haline getirilen doktrinlere karşı idi.

e. Devletçi olmalıdır: Atatürk'ün prensipleri arasında en çok yanlış anlamalara maruz kalmış olanı bu idi. O'nun devletçiliği totaliter değildir. Aslında ekonomik olmaktan çok sosyal adaleti, fırsat eşitliği yaratma yolunda bir araçtı. Geri kalmış yurdun kalkınması uğrunda milli olanakların yoğunlaştırılması yolunda idi.

Böylece kapitalizme de komünizme de karşı idi. Bunların birincisinde sosyal adalet, ikincisinde özgürlük korunamazdı.

Devlet sanayii iyi işleyen memleketlerde sömürücü tröstler ve karteller yaşayamaz, fırsat eşitliği olanakları açılır.

Eğer biz iktisadi devlet kurumlarını iyi işletemez- sek sorumluluk Atatürk devletçiliğinin değildir. Ger- çek Atatürk devletçiliği fertle devlet gücünün yaratıcı birliğidir.

ATATÜRK'ÜN TÜRLÜK İÇİN HASSASİYETİ

BENİM HAYATTA YEGANE
ÖVÜNCÜM TÜRLÜKTEN BAŞKA
ŞEY DEĞİLDİR.>>

Atatürk'ün, hayatı, olaylar, anılar onu anlamak için çok faydalı bilgi kaynaklarıdır. Şu nakledeceğimiz birkaç fıkra, birkaç olay bile O'nu ruhi durumunu, duygu ve düşüncesini anlamaya yeter:30 Eylül 1340 (1924) deki bir olay. Er-zurumda yeni bir cadde açılıyor. Bu açış o zamanki adıyla Gazi Paşa yapıyor.

Belediye Başkanının, caddeye Gazi Kemal caddesi adını takmayı, halkın istediğini söylemesi üzerine Atatürk bu ricayı nezaketle kabul etmiyor ve caddeye (Cumhuriyet) adını veriyor.

Cumhuriyetin on beşinci yıl şenlikleri yapılırken (O hasta, takatsız yatmaktadır. Dışarda şenlik vardır. Mehtap, fişekler atılıyor. Yanındakilere soruyor: «Bu ne Mehmet?» Mehmet, önüne bakıp susuyor. Rıdvan bu hüznü anı geçiştirmek istiyor: «Gök gürültüsü galiba, Paşam» diyecek oluyor. Atatürk gülümsüyor:

«Çocuk mu kandırıyorsun? Mehtap yapıyor, şenlik var.» Yüzü aydınlanıyor. Bu sırada sarayın önüne vapur geliyor ve İstiklâl Marşını çalmaya başlıyor. Atatürk dinliyor, gözlerini yumup hayallere dalıyor, sonra sevinçle gözlerini açıyor ve biraz da hazin bir gülümseyişle: «Beni çağırıyorlar» diyor.

«Beni çağırıyorlar!» Seviniyorlar. Sevinecekler tabii... Sevinmekte haklıdırlar. On beşinci Cumhuriyet... Bu sevinilecek neticedir.»

Atatürk'ün milletinin bir ferdi olmayı en büyük şeref ve meziyet tanıdığını gösteren şu olay da ilgi ve dikkat çekicidir: Cumhuriyetin 15. yıldönümü için hazırlanan bir kaç övünç cümleleri ortada durmaktadır. «Atatürk, bizim en büyüğümüzdür.» «Atatürk bu milletin, en yücesidir.» Türk Milleti asırlardır bağrından bir Mustafa Kemal çıkardı.» O bunları hep çiziyor, beğenmiyor. Ortada bir tane kalıyor. «Atatürk, bizden biridir.» diyor.

Beğendiği, çoğaltılan ve şehirleri sıra sıra donatan bu söz olmuştur: «Atatürk bizden biridir.>>1925 yılında Kastamonu seyahatinde bir kışla duvarında gördüğü «Bir Türk on düşmana bedeldir» sözü üzerine Subaya soruyor: «Öyle midir?» Subay, tam bir güvenle; içten: Evet Paşam diyor. Atatürk başını daha dik tutarak ve şanlı Türk tarihini, on binlerce kahramanlığı korkusuz a- kınları, vatan müdafaa savaşlarını hatırlayarak, cihana karşı durmuş Türkleri, ecdadını bir anda görmüş olarak karşılık veri- «Hayır çocuğum, öyle değildir: Bir Türk Dünyaya bedeldir.>>

Atatürk'ün, Türklüğü, Türklük sevgisine ait bir hatırasını Prof. Dr. Mahmut Esat Bozkurt şöyle anlatıyor: «Atatürk, çok Türkçü idi: O muhakkak. Bir gün beraber oturuyorduk Merhum Nuri Conker bize şaka ettiğini işaret ederek: Canım, dedi. Türklük mürklük ne imiş? Zaten bütün insanlar birbirine karışmıştır. Bunun artık Türk'ü, Acem'i, Fransız'ı, Rus'u olur mu? Atatürk hepimizden çok sevdiği arkadaşı Nuri Conker'e:

Bana bak Nuri! Her şakana eyvallah ama, Türklüğüme ilişme. Benim hayatta yegâne fahrim, (Biricik övüncüm, kıvancım), servetim Türklük'ten başka bir şey değildir.>> dedi. işte Atatürk duygusuyla düşüncesiyle, ülküsüyle buydu...

ATATÜRK'ÜN İKİ ÖGESİ

ATATÜRK'ün dünya görüşünün iki ögesi var, Ulusallık ve evrensellik. İlk bakışta birbirinin karşısında gibi görünen bu iki ögenin Atatürk'ün düşüncesinde nasıl bir bütünselliğe eriştiğini görebilmek için O'nun düşüncelerinin temel çizgilerine bir göz atmamız gerekecek.

Onun devriminin temelinde herşey den önce bağımsızlık ve özgürlük vardır: Kişisel ve toplumsal bağımsızlık ve özgürlük. İşgal altında bulunan yurdunu yabancı boyunduruğundan kurtarıp ulusal bağımsızlığı sağladıktan sonra yap- tığı ilk iş toplumun yapısını değiştirerek halk egemenliğine dayalı Cumhuriyet düzenini kurmak olur.

Devrimler birbirini izler. Hukuk düzenini değiştirmesi, vicdan özgürlüğünü sağlayan ve eğitim sistemimizi kökten değiştiren laik düzeni kurması, «düşüncede devrimi gerçekleştirecek yeni bir eğitim sistemi getirmesi, kadına verilen haklarla eşitliği sağlaması, ekonomi alanında yeni bir sistem geliştirmesi, dil ve tarih tezleriyle de Türk dilinin bağımsızlığını, Türk ulusunun dünya ulusları arasındaki yerini belirleme- ye çalışması en önemli yeri tutar bu devrimlerde. Bütün bunları gerçekleştirmedeki amacı da : Türk ulu- sunu çağdaş uygarlık düzeyine ulaştırmak, giderek onu aşmaktır. «Çağdaş uygarlık düzeyinin üstüne çı- karacağız» diyordu Atatürk.

«Egemenlik kayıtsız koşulsuz ulusundur» diyen ve ulusunu çağdaş toplumlar arasına katmak, onla- rın üstüne çıkarmak isteyen Atatürk, ulus olmanın ilk koşulunun dil ve tarihten geçtiğini biliyordu. Çağ- daş bir ulus olmak çağdaş kültüre katkıda bulun- makla olabilirdi ancak. Dil ve tarih bilinci ile kendi dilini geliştiremeyen ve kendi tarihine yönelemeyen

bir ulus kendi içinden bir kültür de yaratamazdı. Kendi içinden bir kültür geliştirebilmesi kendi dilini kendi kaynaklarına dayanarak geliştirmesiyle olanaklıdır. Atatürk'ün Batı kültürüne yönelirken göz önünde tuttuğu Kültürün en yüksek düzeye eriştiği batılı toplumlara temel ve o kültür düzeyinin böylece üstüne çıkmaktı. Daha önce «Batılılaşma aşamasında Soylev» yazımda (Türk Dili Söylev özel sayısı - 1977) belirttiğim gibi Atatürk emperyalist «resmi Avrupa» bir- birinden kesin olarak ayırmıştır.

Yöneldiği de işte bu uygar Batı idi, batılı düşüncenin temelleri, kay- nakları ve Batıya temel olan düşünüş biçimi idi. O da aklın kılavuzluğunda bilimsel düşünmüştür.

Atatürk tek bir uygarlık olduğuna ve buna da ancak doğa ve insan bilimleriyle varılacağına inanı- yordu. Bugün Atatürk'ün batılı düşünürlerin de dikkatini çeken ve üzerinde durulan tarih tezi de «tek uygarlık, tek kültür» düşüncesine dayanır. Atatürk bir yandan Türk Ulusunda dil ve tarih bilincinin uyanmasını, Türk Ulusunun üzerinde yaşadığı toprakların da tarihine sahip çıkmasını ulusun kültürü-nü eleştirebilmesi için de dilini zenginleştirmesini istiyordu. Ancak bu yolla dünya kültürüne de katkıda bulunabilecek bir ulus olabileceğimizi biliyordu. Dil ve tarihe böylesine önem vermesi de bundandı. Nitekim 1931'de Türk Tarihi Kurumunu, 1932'de Türk Dili Kurumunu, 1936'da Dil, Tarih, Coğrafya Fakül- tesini kurmuş, ölümünden kısa bir süre önce de bütün mal varlığını Türk Tarih ve Türk Dil Kurumlarına paylaştırarak bırakmıştı.

Atatürk ulusunun kalkınmasını isteyen bir ulusçu idi. Bunda hiç kuşku yok. Ama O'nun ulusçuluğu bencil bir ulusçuluk da değildi. Bütün insanlığı dü- şünen, insanlık içinde kendi ulusu kadar başka ulus- ların da hakkını tanıyan bir ulusçu idi.

ATATÜRK'ÜN HAYATINDA ANNESİNİN YERİ

"Bütün mücadele senelerinde O'nun hayatı elem, istrap ve meşakkat içinde geçmişti. Valdem, bütün mücadele seneleri İstanbul'da padişahın ve hükümetin ve bütün düşmanların tazyik ve işkenceleri altında kalmıştı.

İkametgahı bin türlü sebep ve vesilelerle basılır, araştırılır, kendisi iz'aç olurdu. Valdem, üç buçuk senenin bütün gece gündüzlerini göz yaşları ile geçirdi. Bu gözyaşları O'na gözlerini kaybettirdi.

Nihayet pek yakın zamanda O'nu İstanbul'dan kurtarabildim. O'na kavuşabildim ki, O artık maddeten ölmüştü! Yalnız manen yaşıyordu...>> Ulu önder, İzmir'in alınmasından sonra ziyaret ettiği annesinin kabri başında yukarıdaki sözleri söylü- yordu... Kişilerin yükselmelerinde anaların ne derece acı duyduklarını, olayların içine girmeseler bile hâdiselerin kendilerini ne kadar etkilediklerini bu sözlerle ifade ediyor ve Anadolu'ya ayak basmadan önce ve Milli Mücadele yıllarında Zübeyde Hanımın bir Türk anasına yakışır şekilde başından geçenleri şu kelimelerle ifade ediyordu:

«Arkadaşlarım... Ölüm, yaratılışın en tabii bir ka- nunudur.» Fakat böyle olmakla beraber ne hazin tecelliler arzeder. Burada yatan valdem, zulmün, cebrin bütün milleti felâketin uçurumuna götüren bir keyfi idarenin kurbanı olmuştur. Bunu izah için müsaade buyurursunuz hayat ıstırapımın bâriz birkaç noktasını arzedeğim.

AbdülhBeni sürgüne götürecek olan vapura bindirilirken O'nunla görüşmekten menettiler. Valdem, gözyaşları ile Sirkeci rıhtımında elemeler ve kederler içinde terk edilmiş bulunuyordu. Sürgün, de geçirdiğim seneler. O hayatını ıstıraplar ve gözyaşları içinde geçirmişti.

Mütareke zamanında Anadolu'ya geçtiğim vakit valdemi muzdarip bir hâlde İstanbul'da terke mecbur olmuştum. Yanımda, kendisine refakat ettirdiğim bir adamım vardı. Bunu Erzurum'dan İstanbul'a gönderdiğim zaman valdem bu adamın yalnız olarak geldiğinden haberdar olduğu dakikada, benim huzura celp ve padişahca verilmiş olan idam kararının infaz edildiğini zanneylemiş ve bu zan kendisini felce duçar etmişti.»>

Büyük Atatürk annesinin mezarı başında söylediği bu kelimelerden sonra içindeki hislerini şöyle açıklıyordu:

«Valdemin kaybından şüphesiz çok müteessirim. Fakat bu teessürümü gideren ve beni teselli eden bir husus var: O da, anamız vatanı mahvı haraba götü- ren idarenin artık bir daha avdet etmemek üzere mezarı ademe götürülmüş olduğunu göstermektir. Va dem bu toprağın altında yatsın, fakat hâkimiyeti milliye ilelebet payidar olsun. Beni teselli eden en büyük kuvvet budur.

Valdemin ruhuna ve bütün ecdat ruhuna valdemin önünde, Allah'ın huzurunda yemin ediyorum, bu kadar kan dökerek milletin istihsal ve tesbit ettiği hâkimiyetin muhafaza ve müdafaası için icabederse valdemin yanına gitmekte asla tereddüt etmeyeceğim. Hâkimiyeti milliye uğrunda canımı vermek benim için vicdan ve namus borcu olsun.» amid devrinde idi. 1904 yılında mektepten henüz Kurmay Yüzbaşı olarak çıkmıştım. Hayata ilk adımı atıyordum. Fakat bu adım hayata değil, zindana tesadüf eder. Bir gün beni aldılar ve müstebit idarenin zindanlarına koydular. Orada aylarca kaldım. Valdem bundan ancak hapisten çıktıktan sonra haberdar olabildi. Ve derhal beni görmek istedi. İstanbul'a geldi. Fakat orada kendisiyle üç beş gün görüşmek nasip oldu. Çünkü müstebit idarenin hafiyeleri, casusları, cellâtları evimizi sarmışlar ve beni götürmüşler- di. Valdem ağlayarak arkamdan takib ediyordu.

ATATÜRKÇÜLÜKTE TÜRK DEVLETİNİN DİNAMİK İDEALİ

ATATÜRKÇÜLÜK BİR İDEOLOJİDİR

Türk Milletinin bugün ve gelecekte tam bağımsızlığı huzur ve refaha sahip olması devletin millet egemenliği esasına dayandırılması, güçlü ve muntazam bir devlet yönetiminde, aklın ve ilmin rehberliğinde Türk kültürünün çağdaş

uygarlık düzeyi üzerine çıkarılması amacı ile, temel hayatına, fikir hayatına ve ekonomik hayata, toplumun temel müesseselerine ilişkin gerçekçi fikirlere ve ilkelere Atatürkçülük denir.

Bu tarife belirtildiği gibi Atatürkçülük bir düşünce, fi- kir sistemidir ve ideolojidir. Bana göre bir inanç olarak da tanımlanabilir. Bu hükme; 19 Mayıs 1919'dan itibaren Türk İnkılap Tarihi'ni inceleyerek varmak mümkündür. Atatürkçülük Millidir, İnsanıdır ve Temel Esasları Bütün Ülkeler için Geçerlidir.

Şüphesiz bu ideolojik esasta Türk devleti, Türk fikir ve Türk ekonomik sistemlerinin dayandığı fikir ve ilkeleri içerir. Ancak Atatürk'ün evrensel nitelikleri ve inkana verdiği değer milletlerin üzüntü ve keder bilmemeleri temennisi yurttan barış ile dünyada barışı birlikte ele alması sonucu ortaya koyduğu ilkeler, esaslar ve hedefler Atatürkçülüğü bütün ilkeleri, milletler için de geçerli kılmıştır.

Bu incelemede Atatürkçülüğünün, özellikle Türk Milleti için, ortaya koyduğu esaslar tespit etmeye çalışacağım. Ancak Atatürkçülüğün, evrensel olduğunu, milli ve ferdi refaha mutluluk amacına, en refahlı ve en medeni millet olarak oluşmada; kapitalizmi ve Sosyalizmi reddederek; dini farklılıkların istismarını, ayrımcı, bölücü etkilerini yok ederek milletlerin üzüntü ve keder bilmemeleri hayatı neşe ve sevgiyle karşılamaları amacı ile uluslararası düşmanlığı reddeden, her milletin mukadderatına kendisine hâkim olması hakkını, yaşayan milletlerin peşine taniyan, milli ve ferdi güvenliği birlikte ele alan, geri kalmışlığa savaş açarak; ideolojiler arasında, dinler arasında büyük küçük devletler arasında tehlikelere, mücadelelere yol açan içtimai fikirlerin çok üzerinde, parlak milli hedeflerle, milletler arasında; bilim ve teknolojinin geçtiği güvenli ve sağlam bir köprü olduğunu dikkate alarak, yalnız önemli uluslararası esaslarına temas edeceğim.

Atatürkçülük Gerçekçidir, Yaptıkları ve Yapmak İstedikleri vardır.

Atatürkçülüğün gerçekçi olduğunu, başarılı olduğunu, Atatürkçülüğe inanarak bu uygulayarak Atatürk'ün belirttiği hedeflere varacağımız hakkında güven duymak için,

Türk Milletinin 19 Mayıs 1919'dan Atatürk'ün edebiyata intikali olan 1938'e kadar hakkı ile övüneceğimiz en güçlü ve en güzel örneklerini verdiğini belirtmek yeterlidir.

Atatürk, «Benim Türk Milleti için yapmak istediklerim ve başarmaya çalıştıklarım ortadadır. Benden sonra, beni benimsemek isteyenler, bu temel mihver (eksen) üzerinde akıl ve ilmin rehberliğini kabul ederlerse, manevi mirasçılarım olurlar» dediğinde, Türk Milleti için yaptıklarını ve yapmak istediklerini, milli amaç ve hedeflerini çok iyi biliyordu. Atatürk bu ifadesi ile, idealler ve hedeflerin, Atatürkçülüğün en önemli bölümünün özünü teşkil ettiğini, bunu iyi biçimde anlamamızı işaret etmiştir. O günlerde Anadolu muharebelerinde Türk Ulusunun da bunları bildiğine emindi. Türk toplumunun ortak fikirleri olduğuna inanıyordu. «Varlığımızı, bağımsızlığımızın kurtaran iş ve hareketlerin milletin müşterek fikrinin, arzusunun»>> eseri olduğunu biliyordu. Türk kamu oyunun kabiliyet ve kuymetini anlamış ve bunları açıkça ifade etmiştir. Milletini o güne kadar söylediği sözlerde ve yaptığı hareketlerde aldatma- mış olmakla gurur duyan Atatürk, yapacağız, yapabiliriz>> demiş ve millet için, milletle birlikte yapmıştı.

Atatürk, «Düşmanı memleketimiz içinde boğacağız» dediğinde, kendisine «Milleti boşuna kırdırmayınız»>> diyenlere «Hayır, yapacağız» demiş ve başarmıştır. <<

Savaş sonunda «< Şimdi de refaha, ilerlemeye memleketi bayındırlığa sevk etmek için mevcut galibiyetimizi nazarı dikkate alarak bunu da yapacağız diyorum» diyen Atatürk, Cumhuriyetin Onuncu Yıldönünü Nutkunda, «< Büyük Türk Milleti! On beş yıldan beri giriştiğimiz işlerde muvaffakiyet vaat eden çok sözlerimim işittin. Bahtiyarım ki, sözlerimin hiçbirinde, milletimin, hakkımdaki itimadını sarsacak bir isabetsizliğe uğramadım» demiştir.

ATATÜRK'ÜN İLKELERİ VE AÇIKLAMALAR

İLKE

Sözlükteki ilkenin tarifinde “ ilk temel düşünce prensipler” olarak tarif edilmiştir. Her dinin her rejimin prensipleri vardır.

GARİP İLKELERİ

Komünizmde ilk prensip servet ve malların devletin olmasıdır. Kişiler hiçbir hak ve hukuka sahip değildir. Devletin giydirdiğini giymeli ve bir robot gibi çalışmalıdır. Böylece kalkınmış Bu durum köleliktir ki sömürgelerde yıllarca buna kötü rejim denmiştir.

Zencilere uygulanan haksızlıklar gibi komünist rejimde de haksızlıklar vardır. Bu nedenle hiçbir devlet komünizmi kabul etmemektedir. Komünizm zorla, istila ve terörle kabul ettirilmektedir. Demirperdeden kaçanlar Marksizm dünyayı zorla köle yapmak ve sadece belli insanları diğerlerinden üstünde yaşatmak istediğini anlatır. İncelemeğe imkan yok. “ Rusya-Polonya-Romanya-Çekoslavakya-Doğu Almanya- Afganistan- Küba” kendi isteği ile komünist olmamıştır. Komünistlerden batıya ilticalar çok. Demirperde içine serbestçe gidilip gelinemez. Komünist şehirlerde her devletin parası da geçer de fakat kendi devletlerinin parası kendi memleketlerinde Avrupa eşyası satılan yerde örneğin Rus parası geçmez.

KARL MARX

Komünizmin babası Alman filozof Karl Marx'tır. Berlin Üniversitesindeki “ Kadınlar herkesin malıdır” lafları üzerine Almanya'dan kovulup İngiltere'ye gitmiş bir süre sonra İsviçre'ye geçmiştir. Sırf intibak almak için komünizmi kurmuş, sosyalizm kabuğu içine sokmuştur. Mülkiyetini, dini ve veraseti kaldırmak, sınıflar arasında savaş yaratmak ,fabrikaları devletleştirmek, ahlak kadilerini değiştirip kadını herkesin malı yapmak, nikahı, çocuğu inkar etmek komünizm ilkeleridir.

Her şeyini yitirmiş ve dini zayıf, ahlakı zayıf, maceracılar Marksizmi kabul etmişlerdir Bazı insanlar başkalarını çekemez, kıskanç olur, bende yok, kimsede de olmasın derler. İşverene serveti koruyor diye önce devlete kızarlar ve düzenini yıkmak isterler..

Sabotajlar yaparlar ama komünist memlekette susarlar. Hürriyetsizliğe de ses çıkaramazlar. Kıskanç bir adam her şeyi yapan Hızır'a rastlamış Hızır Aleyhisselam da ;

- Madem ki beni tanıdır ne istersin ne yapayım ama sana yaptığımın iki mislini komşuna yapacağımı kabul eder misin? der.

Kıskanç adam;

- Benim bir gözümü komşumun iki gözünü kör et demiş. Kıskançlık bu kadar kötüdür işte. Komünistlerin çoğu kıskançtır. Kendisinde olmaya serveti mülkün kimsede olmasını istemezler. Bu görüşle demokrasiyi kaldırıp özgürlüksüz ve sade başa geçenlerin istediği ekonomi sistemiyle yapacak devlet kurarlar. Bu ilkelerini zorla kabul ettirmek isterler.

FAŞİZM

Komünizmin başka şeklidir. Faşistlerde kendilerini üstün ırk görüp diğer ırkları köle yaparak robot insanlara devlet kurarlar. Faşizmde de konuşma yazı hürriyeti, insan hakları yoktur. Sadece liderin dediğini yapan bir köle ulus isterler.

Mussolini İtalya'da, Hitler Almanya'da hürriyet, insan halarını tanımayarak, komünistler gibi ilkelerine uymayanları kamplarda öldürmüşlerdir ve köle uluslar yaratmışlardır.

MÜSLÜMANLIK İLKELERİ

Allah'a, Kuran'a, Peygambere inanmak, İslamın beş şartını kabul etmek müslümanlığın ilkeleridir. İslamda kimsenin canına, malına, namusuna dokunmamak, hırsızlık, yalancılık yapmamak , vatanına, çevrene, sağlığına zararlı olan kötü şeyleri yapmamak (içki-kumar-münafıklık gibi) ilkeleri vardır.

BÜYÜK ATATÜRK'ÜN PORTRESİ

Atatürk, çok biçimli bir endama sahip ve uzuna yakın orta boylu idi. Görünüşte daima boylu hissini verirdi. Omuzları ve göğsü dolgundu, genişti. Gövdesi daima ve her yerde dikkati çekerek. Vücudunda baştan aşağıya kadar tam bir ahenk vardı. Hiç bir noksanı yoktu.

Duruşları heykeller gibi heybetliydi. Hareketlerinde çok canlıydı. Büyük bir zerafet göze çarpardı. Baş omuzlarıyla göğsünün genişliğine uygundu. İrice ve çok biçimliydi. Altın gibi sarı saçlarla süslenmişti. Saçların iki yanı daha açıktı. Genişliği artan bir alın bırakarak arkaya sıkı, sıkı taranırdı. Bu erkek başta bir arslan yelesi

Çatık ve kavisli olmayan gür kaşları vardı. Şahlanmış gibi yukarıya ve tersine kıvrılarak yüzünün özelliğini arttırırdı. Gür kaşlarının altında irice, hafif şehla gök mavisi gözleri vardı. Gözleri, mânası her an değişen ışıklarla parlar ve şimşek şimşek olurdu. Elmacık kemikleri biraz çıkıktı. Gözlerinin arası epeyce açıktı. Yüzü çok uzaktan seçilirdi. Burun kusursuzdu. Dolgun kanatlarıyla bu yüzün önemini artıracak derecede büyük dururdu. Kanatlardaki belirtileri kımıldanışlar mizacında fazla duygulu oluşlarını gösterirdi. İnce dudaklarını sımsıkı kaparlardı. İrice çenenin sağlam duruşu, irade kudretini ve onun büyük mânasını taşıırdı. Parmakları ince, uzundu. Bu sanatkâr ellerdi. Yakıcılığı değil yapıcılığı ifade ederdi. Bu elleriyle büyük Atatürk, esaslı noktaları varılması lâzım yerleri işaret ederdi. Atatürk, heybetli olduğu kadarda cana yakın ve sevimli idiler. Ben, Atatürk'ü ilk olarak çocukluğumda, ilkokulun ilk sınıflarında ve 1925, yıllarında Kastamonu'da Şapka inkılabını yaptığı günlerde gördüm. Çok sonra, 1930-1931 yılları için- de çok yakından defalarca gördüm. Büyük Atatürk'ün büyük adını taşıyan Gazi Terbiye Enstitüsü'nün ilk kısmının 4. sınıfındaydım. Her zaman Ankara sokaklarında bilhassa okulu- muzun sınırında olan Gazi Orman Çiftliğinde sık sık halkla ve arkadaşlarıyla sohbetlerini de doya doya seyretmek bahtiyarlığına da erdik.

Okulumuza, dersimize uğradıklarında, bizlere ders soruları sorduklarında da doya doya kendilerini yakından seyrettik. O tarihlerde Türk ocağında verilen temsillerde çok gördük. Saatlerce bu görmeler kendisini hafızamıza anlattılar, fotoğraf ve resimlerini inceledik. Bunlardan ilham alarak yukarda yazılı Atatürk'ün portresini çizdik, yazdık. Bu kitabın, 1961. baskısında çıktı. Bu zerre, Atatürk'ün Umumî Katibi Hasan Rıza Soyak, Atatürk'ten hatıra- lar adlı neşrettiği kitapta, bu eser bizim yazıdan sonra çıkmıştır. Atamızın portresini So- yak şöyle anlatıyor: «Saçları altın sarısı, yüz güneşten hafif yanmış koyu pembe. Alın dikkati çekecek kadar enli ve kırışık. Kaşlar gür ve şahlanmış gibi alına doğru kalkık. Gözler iri, gök mavisi rengin- de ve çelik parıltılarla dolu. Elmacık kemikleri biraz çıkık. Burun kusursuz fakat kanadları dolgun olduğundan büyük görünür. Dudaklar ince üst dudak altındakinden daha mütebariz. Çene azim ve kuvvet ifade eden yapıda geniş omuzlarda öyle. Geniş ve yuvarlak. Göğüs kabarık pazular, dolgun adaleli. Fakat ellerle parmaklar ince ve uzun, karınsız bacaklar. Düz- gün ayaklarda elleri gibi ince. Atlet vücutlu, zarif endamlı, keskin ve derin bakışlı... Ciddi tavırlı, hareketleri canlı ve çabuk, her hali ile alımlı bir erkek güzeli... İşte Mustafa Kemal Atatürk'ün portresi... Boyu 1.74'tü fakat vücudundaki terasüp itibariyle daha uzun görünüldü. Kilosu: 74-76 arasında değişirdi.»> Belki daha faydalı olur kanısıyla bu notu yazıma almayı uygun buldum.

Çoşkun ÇETİN

Mali Müşavir

Ödemiş İZMİR

ATATÜRK GİBİ İNSAN OLMAK!

Atatürkçüyüz demek kolay, Atatürk'ü fikren anlamak biraz zor, fakat zannedirim bu «büyük gerçekçi» ve gerek medeniyetçilik, gerek memle- ketçilik yolunda «tâvîzsiz inkılâpçının» GÖNÜL ADAMLIĞI bahsinde eline su dökebilmek her şey den de zor.

Şöyle etrafınıza bir bakınız... Bırakınız, esa- rete mahkum edilmiş ve en tabîî ağır taarruzların haklarına en bulunduğu bir milleti hürriyet ve istiklâline ka- «Meheldir» diye alkışlanmakta ovuşturmak gibi bir mücadeleyi...

Bırakınız, başlangıçta Çerkes Etem'in çetesine dahi muhtaç kala- cak kadar gücünden kudretinden mahrum kılınmış aynı milletin «-Aşılmaz» denilen istihkâmları aşarak, «Yenilmez» denilen orduları önüne katarak vatan topraklarını temizleyip kurtarışını...

Fakat en basit bir maddiyat ve menfaat, hissiyat veya siyaset mücadelesinde bir türlü göstereme- diğimiz <<gönül adamlığını», Mustafa Kemal'in o akılları durduran, idraklere sığmayan mücadelesi esnasında ve sonrasında nasıl «gösterdiğini» düşü- nünüz... Kendini bildiği yaşından itibaren «arka- daştan» daha yakın kimsesi olmamış bulunan, si- cak bir aile yuvasının muhabbet çevresini tatma- mış, bütün hayatı, «fikir, muhakeme, mücadele ve icra» içinde geçmiş bu büyük adamın, aslında «haşin» olmak gereken tabiatındaki «gönül zen- ginliğini» düşününüz.

Bütün bir yıl boyunca, gazetelerde yeralan başka bazı «anma'lar» bana her seferinde Atatürk' ün «gönül adamlığını» ve «zengin kalbini» de ha- tırlatır ama, hay huy içinde fırsatı kaçırıp bu mev- zua dokunamazdım. Bugün ahdettim, fırsatı ken dim yaratıyorum. sevgisine inanmıştır... Bu sayede onlar ona karşı en umulmadık şekillerde konuşabilirlerdi. Yoksa bu rahatlık, kendi nefislerindeki büyük bir cesa- retten geliyordu sanılmasın...>>

Gerçekten, yanında «kahramanlar» seviyesine yükselmiş nicelerini, samimiyet ve dürüstlükleri- ne inandıktan sonra, o kurtarmıştır... İstanbul'. dan kalkıp onun yanına gelmişler, bakıp gezmişler, «Mustafa Kemal bu işi kıvıramayacak» diye geri dönmüşlerdir...

Samimiyetlerini bildiği bu gibiler- den bazılarını, ikinci sefer gelişlerinde «Kaçmadı, ben özel görev vererek geri göndermişim» diye kurtarmış, onun bu güvenine gerçekten liyâkat gösterenler de, nitekim sonradan, hakikaten «kah- raman» olmuşlar ve bundan vatan kazanmıştır. Böylelerinin arasında, hattâ onu Anadolu'da tutuk lamaya gelip de eli boş dönenlerden, tekrar gelip katılarak kahraman olanlar da vardır. Eğer adam olup da onun güvenini değerlendirmeyi bilseydi, belki Sivas'tan bileklerine kelepçe taktırdığı Ali Galip bile, «O'nun arkadaşlarından biri» olabilirdi. Ali Galib'e dahi fırsat vermiştir.

Falih Rıfkı, «Atatürk, bir kimsenin samimiyetine, dürüstlüğüne, vatanseverliğine bir kere inandı mı, onun en olmadık nazlarına bile, görülmemiş bir tahammül ile katlanırdı» diye yazar. İlâve eder: «Sofrada, Atatürk'e karşı açık açık konuşanların, hatta onu tenkide bile kalkışanların büyük cesaret sahibi olduklarını zannetmeyiniz. Sadece şu var ki, Atatürk, bu gibilerinin samimiyetine,

Bir akşam sofrada, Anadolu'ya gelip de dö- nenlerden birini hatırlatırlar. O, onu çoktan af- fetmiş, memlekete kazandırmış ve bağrına bas- mıştır, şöyle cevap verir: «Öyledir... Pek sıkıştır. maya gelmez... Fakat doğrusu ya, ben Anadolu'da iken yanıma gelmek de pek kolay değildi... İna- nılır şey değildi ki bizim yaptığımız...»

«<- Kuva-yı Milliye devrinde nerede idin? Ne vazife görürdün? diye sormayan yalnız o idi» di- yor Falih Rıfkı. Merhum Mustafa Necati, Meclis kürsüsünde yırtınırken «Bunları bakan olmak için söylüyor. sun. Seni bakan yapmayacağız» diyen Mustafa Ke- mal'in, sonradan Mustafa Necati'nin ölüm haberi- ni alınca, nasıl «hüngür hüngür ağladığını yazan Falih Rıfkı, «Mustafa Kemal, kat'iyen bir zâaf a damı değildi. Onun böylesine ağladığını ilk ve son defa o gün gördüm... Bu kadar da içli ve hakikatli idi» diyor.

FRANCHISE

MERİDYEN EĞİTİM

Lisans Sözleşmesi

İsim verme süreci

- ① Talep formu veya telefon ile müracaat alıyoruz.
- ② Yer, kurum incelemesi yapıyoruz.
- ③ Lisans sözleşme imzalanması işlemlerini tamamlıyoruz.
- ④ Tanıtım, kayıt sürecini planlıyoruz.

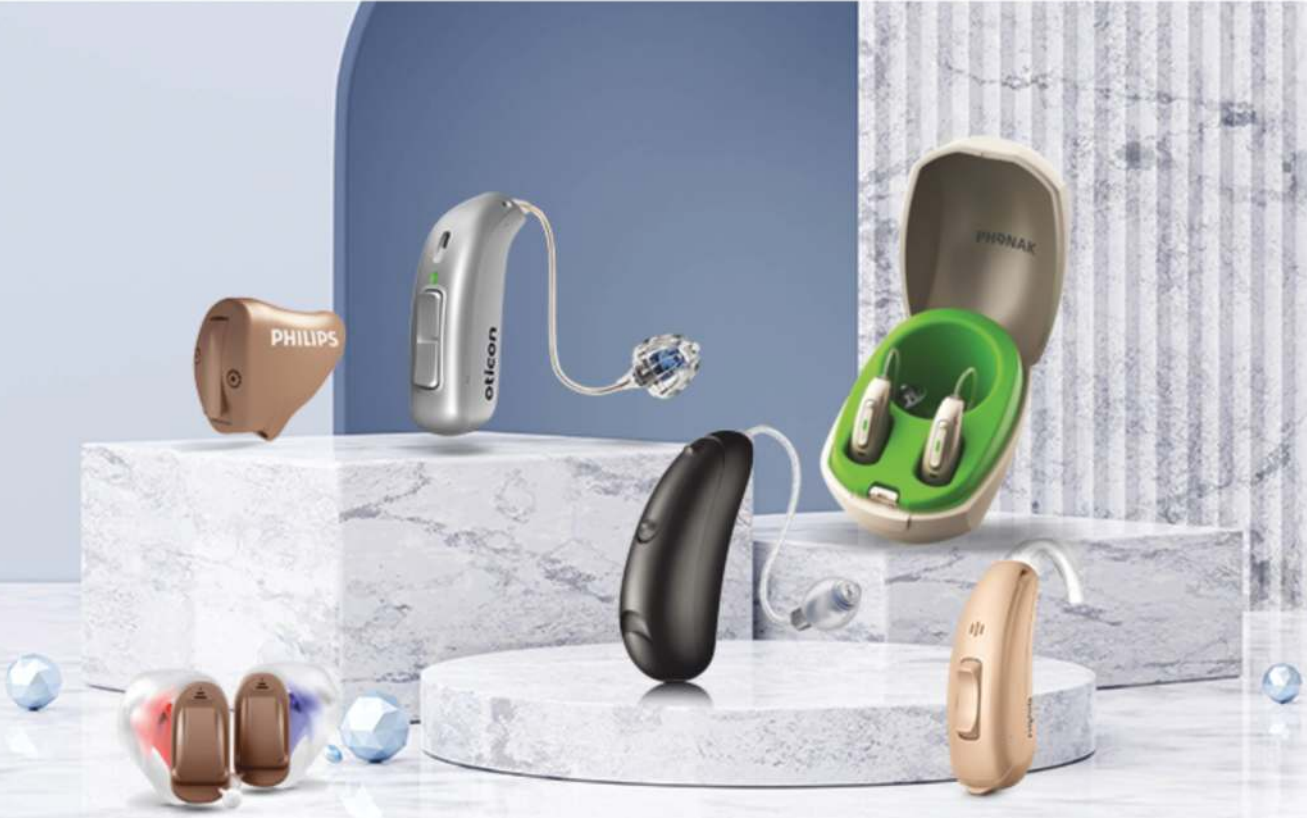
KURS | OKUL | VIP

Müracaat ve Bilgi
Abdullah ALP 0505 283 13 82

DİYALOG

İşitme Cihazları Merkezleri

HAYATIN SESLERİ İLE DİYALOG'A GEÇİN
İŞİTME CİHAZLARI MERKEZİ

Merkez. Fındıkzade
Şube Adres:
Kızılelma Cad.
Babaanne Apt. No:2 K:1
D:2 Fındıkzade Fatih
İstanbul
Tel: +90 212 529 99 33
Gsm: +90 554 916 34 20

Karagöl İşitme
Cihazları:
Adres: Molla Gürani
Mah. Millet Cad.
Karagöl İş Merkezi
No:84 Dükkan No: 102
Fındıkzade İstanbul
Tel: 0212 534 10 38

Mikrotek İşitme
Cihazları:
Adres: Mahmutbey yolu
Hastane Cad. Camcı Sok.
No:4 K:1 d:2
Şirinevler İstanbul
Tel: +90 212 417 20 60
Gsm: +90 549 349 25 64

Cerrahpaşa İşitme
Cihazları
Adres: Cumhuriyet Mah.
Atatürk Bulvarı No:3 C
Beycity AVM Çarşı İç
Kapı No:31 Beylükdüzü,
İstanbul
Tel: 0537 810 84 94

Sinop Şube:
Adres: Korucuk Köyü
Tırkişlarmevki No:9 K:1
D:4 Atatürk
Devlet Hastanesi Karşısı
Sinop
Tel: +90 368 260 54 50
Gsm: +90 554 916 34
1920

